

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO
PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI ROSNÓWKO
W REJONIE ULIC: POZNAŃSKIEJ, KRĘTEJ I MOSTOWEJ**

Zespół autorski:

mgr inż. arch. Joanna Grocholewska – kierownik zespołu

mgr inż. Aleksandra Sobka-Kucharska

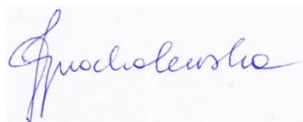

Sobka - Kucharska

Poznań, 22.07.2024 r., aktualizacja 29.11.2024 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Niniejszym oświadczam, iż spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.) i jestem autorem Prognozy oddziaływania na środowisko na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Rosnówko w rejonie ulic: Poznańskiej, Krętej i Mostowej.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Grodziszewski', is written on a light blue rectangular background.

Spis treści

1. WPROWADZENIE	5
1.1 INFORMACJE WSTĘPNE	5
1.2 PODSTAWY FORMALNO PRAWNE OPRACOWANIA	5
1.3 CEL I ZAKRES PROGNOZY	5
1.4 WYKORZYSTANE ŹRÓDŁA I METODY PRACY	5
1.5 INFORMACJE O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU ZMIANY PLANU	6
2. STAN ORAZ FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	7
2.1 POŁOŻENIE I RZEŻBA TERENU	7
2.2 GEOLOGIA	8
2.3 GLEBY	9
2.4 ŚRODOWISKO WODNE	9
2.5 ROŚLINNOŚĆ I ZWIERZĘTA	12
2.6 PRZYRODNICZE OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE, SYSTEM POWIĄZAŃ PRZYRODNICZYCH	14
2.7 KLIMAT	16
2.8 POWIETRZE	16
2.9 HAŁAS	17
2.10 POLA ELEKTROMAGNETYCZNE	20
2.11 POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	20
2.12 ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU	20
3. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	21
4. OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA	24
4.1 RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA	25
4.2 LUDZIE	25
4.3 FAUNA I FLORA ORAZ OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBSZARY NATURA 2000	26
4.4 WODA	27
4.5 POWIETRZE	29
4.6 POWIERZCHNIA ZIEMI I KRAJOBRAZU	30
4.7 KLIMAT I ŚRODOWISKO AKUSTYCZNE	30
4.8 POLE ELEKTROMAGNETYCZNE	33
4.9 ZASOBY NATURALNE I DOBRA MATERIALNE	33
4.10 ZABYTKI	34
5. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI DOKUMENTU	34

6. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE DOKUMENTU	35
7. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	35
8. METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	35
9. STRESZCZENIE.....	36

1. WPROWADZENIE

1.1 INFORMACJE WSTĘPNE

Rada Gminy Komorniki dnia 16 października 2023 r. przyjęła Uchwałę nr LXXIX/683/2023 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Rosnówko w rejonie ulic: Poznańskiej, Krętej i Mostowej.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego podstawą opracowania jest ww. uchwała. Projekt planu obejmuje teren o powierzchni stanowiącej ok 8,75 ha, który położony jest w południowo-zachodniej części gminy Komorniki, we wsi Rosnówko, w rejonie ul. Poznańskiej, Krętej i Mostowej.

Teren opracowania objęty jest obecnie obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego wsi Rosnówko i części wsi Chomęcice w rejonie Jeziora Chomęcickiego – etap I – Uchwała Rady Gminy Komorniki Nr XXII/199/2012 z dnia 15 maja 2012 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 czerwca 2012 r., poz. 2897).

Przed podjęciem uchwały o przystąpieniu do sporządzenia przedmiotowego planu miejscowego wykonano analizy dotyczące zasadności do jego przystąpienia do jego sporządzenia i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Komorniki, zatwierdzonym Uchwałą Nr LII/348/2010 Rady Gminy Komorniki z dnia 25 października 2010 r., zmienionego uchwałą Nr XXXV/355/2017 Rady Gminy Komorniki z dnia 25 maja 2017 r., uchwałą Nr XXVIII/242/2020 Rady Gminy Komorniki z dnia 24 września 2020 r., uchwałą Nr LXIII/544/2022 Rady Gminy Komorniki z dnia 15 grudnia 2022 r. oraz uchwałą Nr LXXX/698/2023 Rady Gminy Komorniki z dnia 23 listopada 2023r.. W dokumencie stwierdzono zgodność między planowaną inwestycją, a zapisami Studium.

1.2 PODSTAWY FORMALNO PRAWNE OPRACOWANIA

Podstawą do opracowania niniejszej prognozy jest art. 17 pkt. 4 Ustawy z dnia 27 marca 2003r.o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 poz. 1130), zgodnie z którym „Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno (...) sporządza projekt planu miejscowego wraz z uzasadnieniem oraz prognozą oddziaływania na środowisko, o ile jest wymagana (...)”.

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z art. 46 Ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która wskazuje prognozę oddziaływania na środowisko jako podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji ustaleń planu, polityki, strategii lub programu.

1.3 CEL I ZAKRES PROGNOZY

Głównym celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie przewidywanego wpływu rozwiązań planistycznych zawartych w sporządzonym dokumencie na środowisko naturalne. Zakres prognozy oraz wymogi dotyczące jej opracowania zostały wskazane w art. 51 oraz art. 52 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 53 organ opracowujący projekt, uzgodnił stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Poznaniu (pismem nr NS.9022.110.2024.TŻ z dnia 15 lutego 2024r.) oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu (pismem nr WOO-III.411.15.2024.AK.1 z dnia 19 lutego 2024r.).

1.4 WYKORZYSTANE ŹRÓDŁA I METODY PRACY

Sporządzając prognozę oddziaływania na środowisko wykorzystano następujące metody pracy:

- 1) metodę opisową - którą wykorzystano do sprecyzowania wyników identyfikacji oraz oceny oddziaływania przeprowadzonej innymi metodami; metoda ta pozwala na identyfikację oddziaływań, określa jego rodzaj i charakter;
- 2) metodę prezentacji graficznej – polegającą na przedstawieniu danych za pomocą rycin;
- 3) metodę dokumentacji fotograficznej;
- 4) studia literaturowe.

W celu stworzenia niniejszej prognozy korzystano z materiałów wtórnych publikowanych oraz materiałów pierwotnych.

Jako materiały pierwotne należy wskazać zdjęcia wykonane w ramach dokumentacji fotograficznej. Do materiałów źródłowych wtórnych publikowanych należy zaliczyć: akty prawne, dokumenty strategiczne i planistyczne gminy, powiatu oraz województwa, a w szczególności:

- 1) Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Komorniki;
- 2) GIOŚ, Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2022 w województwie wielkopolskim, Poznań, 2023;
- 3) GIOŚ, Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim - raport wojewódzki za rok 2023, Poznań, 2024;
- 4) Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich, Strategiczne mapy hałasu dla dróg wojewódzkich o ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie zlokalizowanych w województwie wielkopolskim, 2022;
- 5) Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Informator PSH Główny Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce, Warszawa, 2017;

Literatura:

- 1) Kistowski M., Myga-Piątek U., Salon J., Studia nad regionalizacją fizycznogeograficzną Polski, PAN, Warszawa 2018;
- 2) Woś A., „Regiony klimatyczne Polski w świetle częstotliwości występowania różnych typów pogody”, PAN, 1993.

Dane przestrzenne i materiały udostępniane na stronach:

- 1) <https://mapa.btsearch.pl/>
- 2) <https://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>
- 3) <http://karty.apgw.gov.pl/>
- 4) <https://isok.gov.pl/index.html>
- 5) <https://selekt.czempin.pl/>
- 6) <https://www.pukkomorniki.pl/>
- 7) www.gios.gov.pl
- 8) <https://mapa.korytarze.pl/>
- 9) <https://wpn.oblieview.com>

Informacje zebrane z powyższych materiałów oraz obserwacji podczas przeprowadzania wizji terenowej, pozwoliły na opracowanie ogólnej charakterystyki środowiska przyrodniczego na obszarze opracowania. Należy zaznaczyć, że przeprowadzenie wizji terenowej w ograniczonym przedziale czasowym, nie pozwoliło na przeprowadzenie inwentaryzacji w sposób wyczerpujący, co uniemożliwia zidentyfikowanie wszystkich gatunków roślin i zwierząt występujących na przedmiotowym terenie.

1.5 INFORMACJE O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU ZMIANY PLANU

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy terenu położonego we wsi Rosnówko, w gminie Komorniki, znajdującego się w rejonie ulic: Poznańskiej, Krętej i Mostowej.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza następujące funkcje: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług, usług, usług lub obsługi komunikacji, zieleni urządzonej, wód powierzchniowych śródlądowych, drogi publiczne, teren komunikacji wewnętrznej i teren komunikacji pieszej.

Projekt stanowi zmianę obowiązującego planu miejscowego. Zmiany, które zdecydowano się wprowadzić w projekcie planu dotyczą m.in. zmiany funkcji niektórych terenów, przedłużenie drogi wewnętrznej dla zapewnienia lepszej obsługi komunikacyjnej terenów oraz zmiany w liniach zabudowy.

Zgodnie z wymaganiami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu miejscowego obejmują m.in.: przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zasady kształtowania krajobrazu, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej, wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych, zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną nadziemną intensywność zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalny udział powierzchni zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę i sposób realizacji miejsc do parkowania, w tym miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów, granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym, szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, stawki procentowe na podstawie, których określa się opłatę planistyczną.

Tereny objęte zmianą planu stanowią w większości tereny zabudowane budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi, gospodarczo-garażowymi oraz usługowymi. Na obszarze opracowania znajdują się grunty oznaczone w ewidencji jako łąki, oznaczono w planie jako teren zieleni urządzonej. Na terenie objętym planem nie znajdują się grunty rolne klasy I-III. Przez teren przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna 15kV.

Ustalenia planu miejscowego stanowią uszczegółowienie zapisów kierunkowych Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Komorniki. Dla obszaru objętego planem studium wskazuje następujące kierunki rozwoju: tereny osiedleńcze mieszane (O), tereny zieleni krajobrazowej, zbiorników wodnych, drogi główne.

2. STAN ORAZ FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

2.1 POŁOŻENIE I RZĘB TERENU

Gmina Komorniki położona jest w centralnej części województwa Wielkopolskiego. Od północnego-wschodu gmina graniczy z Poznaniem, od wschodu z Gminą Luboń i Gminą Mosina, od południa z Gminą Puszczykowo, a od zachodu z Gminą Stęszew oraz Dopiewo.

Według regionalizacji fizyczno-geograficznej Polski opracowanej przez Jerzego Kondrackiego obszar objęty projektem planu położony jest w: megaregionie – Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincji – Niż Środkowoeuropejski, podprowincji – Pojezierza Południowo bałtyckiego, makroregionie Pojezierze Wielkopolskiej oraz w mezoregionie – Wysoczyzna Grodziska oraz Poznańskim Przełomie Warty. Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony

jest w południowo-zachodniej części gminy Komorniki, we wsi Rosnówko. Teren opracowania projektu planu, stanowi obszar w większości przekształcony przez człowieka.

Ryc.1 Orientacyjna lokalizacja projektu planu na terenie Gminy Komorniki
Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych WMS – Geosystem

2.2 GEOLOGIA

Na terenie obszaru opracowania nie stwierdzono występowania udokumentowanych zasobów w postaci złóż kopalin, nie wyznaczono obszarów i terenów górniczych. Obszar opracowania w całości znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 144 „Dolina Kopalna Wielkopolska”, który został szczegółowo opisany w rozdziale 2.4 Środowisko wodne.

Ryc.2 Orientacyjna lokalizacja projektu planu na szczegółowej mapie geologicznej Polski
Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych www.geologia.pgi.gov.pl

Według danych udostępnianych przez Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy (data dostępu: 22.07.24), na terenie obszaru opracowania występują następujące wydzielienia geologiczne:

- (nr 1 na Ryc.2) Piaski lodowcowe na glinach zwałowych (geneza: osady lodowcowe (morenowe, glacialne), faza leszczyńska);

- (nr 2 na Ryc.2) Gliny zwałowe (geneza: osady lodowcowe (morenowe, glacialne), faza leszczyńska);
- (nr 3 na Ryc.2) Piaski i namuły piaszczyste den dolinnych (geneza: osady rzeczne (fluwialne, aluwialne), holocen);
- (nr 4 na Ryc.2) Piaski i żwiry wodnolodowcowe dolne (geneza: osady wodnolodowcowe (fluwioglacjalne, rzeczno-lodowcowe, sandrowe), faza leszczyńska);
- (nr 5 na Ryc.2) wody powierzchniowe

2.3 GLEBY

W granicach obszaru opracowania, większość gruntów została zabudowana domami jednorodzinnymi, budynkami gospodarczo-garażowymi oraz budynkami usługowymi (grunty w ewidencji widnieją jako B, Bi) . Tereny niezabudowane w większości stanowią grunty klasy IV-V, nie są one wykorzystywane rolniczo. W północnej części obszaru objętego planem, wzdłuż granicy jeziora znajdują się tereny łąk.

Procesy degradacji gleb są związane m.in. z intensywną produkcją rolną i hodowlaną (nadmierne wykorzystanie nawozów i środków ochrony roślin powodują degradację chemiczną, ciężkie maszyny – zmianę masy, struktury, nadmierne zagęszczenie, zmiany stosunków wodnych i erozję), emisją substancji szkodliwych z zakładów produkcyjnych lub środków transportu. Obowiązek prowadzenia badań gleb wynika z zapisów Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. 2022 poz. 2556 ze zm.). Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowego Instytutu Badawczego na zlecenie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska prowadził badania w zakresie jakości gleb, w ramach programu „Monitoringu chemizmu gleb ornych Polski”. Program realizowany był od 1995 roku, w pięcioletnich odstępach czasowych. Na obszarze Gminy Komorniki nie było prowadzonych badań gleb w ramach monitoringu chemizmu gleb w Polsce.

2.4 ŚRODOWISKO WODNE

Ramowa Dyrektywa Wodna Unii Europejskiej (2000/60/WE) wprowadza zintegrowane podejście do ochrony jakości wód w celu zapewnienia ich długoterminowej trwałości i ochrony ekosystemów wodnych. Cele środowiskowe dla JCW obejmują osiągnięcie dobrego stanu wód, który oznacza, że ekosystemy wodne w danej JCW (np. rzeki, jeziora, wody podziemne) muszą funkcjonować w sposób naturalny, bez poważnych zakłóceń spowodowanych przez działalność człowieka. Woda musi posiadać odpowiednią jakość fizyczną, chemiczną, biologiczną i hydromorfologiczną, co zapewnia utrzymanie bioróżnorodności. Kolejnym celem jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego, co oznacza, że woda w JCW powinna mieć poziom zanieczyszczeń chemicznych, który nie przekracza ustalonych norm, takich jak stężenia substancji niebezpiecznych (np. metali ciężkich czy pestycydów). Celem jest również osiągnięcie bardzo dobrego stanu wód, jeśli to możliwe, co jest stanem idealnym, w którym ekosystem wodny jest w stanie nienaruszonym, bez jakichkolwiek zanieczyszczeń chemicznych oraz zrównoważonym w zakresie jakości biologicznej i fizycznej. W przypadku wód, które już osiągnęły dobry stan, dąży się do utrzymania tego stanu oraz zapobiegania jego pogorszeniu. Istotnym celem jest także przeciwdziałanie negatywnym skutkom zmian klimatu, w miarę możliwości, takimi jak zapobieganie powodziom, redukcja zanieczyszczeń związanych z suszą oraz inne działania mające na celu utrzymanie stabilności ekosystemów wodnych w obliczu zmieniającego się klimatu. Cele środowiskowe obejmują także ochronę funkcji ekosystemów wodnych, takich jak mokradła, rzeki, jeziora, oraz zapobieganie ich degradacji. Woda powinna spełniać funkcje ekologiczne, społeczne oraz gospodarcze, a wszystkie działania ochrony muszą uwzględniać te funkcje. W przypadku wód, które nie spełniają tych celów, wprowadza się plany działań naprawczych i programy poprawy jakości wód.

Dnia 16 listopada 2022 r. uchwalono Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z dnia 23.02.2023 r., poz. 335). Dokument ten ma na celu wskazanie kierunków działań w okresie kolejnych 6 lat dotyczącymi gospodarowania wodami w granicach dorzecza Odry oraz przedstawienie danych i informacji

stanowiących podsumowanie osiągnięcia celów środowiskowych okresu obowiązywania poprzedniego planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Ww. Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. dokonano aktualizacji dotychczasowego Planu, który stanowi główny dokument planistyczny w zakresie gospodarowania wodami na tym obszarze.

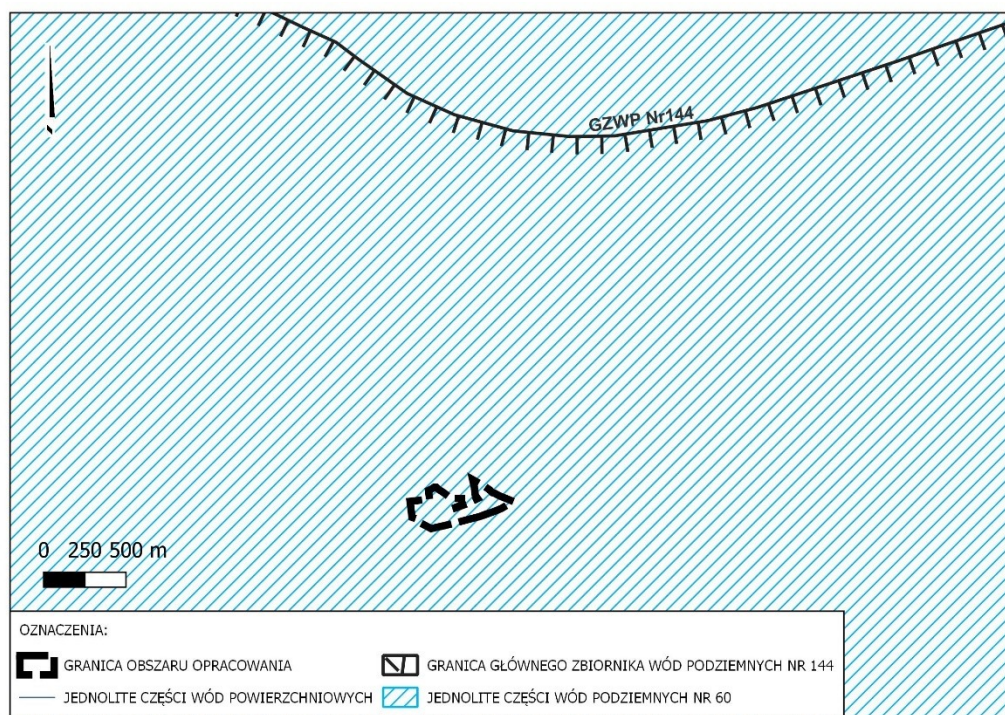
Wody powierzchniowe

Obszar opracowania położony jest w granicach zlewni rzecznej JCWP Warta do Młyniska do Kopli (RW60001218573) o statusie szczególnie zmienionej części wód. Na potrzeby planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, dokonano ocenę jej stanu, które wykonano na podstawie oceny GIOŚ i analizy eksperckiej. W dokumencie określono potencjał ekologiczny JCWP jako słaby, a stan chemiczny poniżej dobrego. Ogólną ocenę stanu wód określono jako zły. JCWP została uznana jako niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, lecz uzyskała odstępstwo dla poziomu azotu ogólnego, azotu azotanowego; MMI, EFI+PL/ IBI_PL; bromowanych difenylesterów(b), dla których cel środowiskowy może być odroczony w czasie.

Na obszarze objętym projektem planu znajduje się fragment Jeziora Rosnowskiego.

Obszar opracowania położony jest poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Wody podziemne

Ryc.3 Położenie obszaru na tle GZWP i JCWPd

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych MIDAS i ISOK

Obszar opracowania w całości znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 144 „Dolina Kopalna Wielkopolska”. Obszar GZWP Nr 144 obejmuje część województwa kujawsko-pomorskiego, wielkopolskiego oraz lubuskiego. W rejonie zbiornika GZWP 144 wody słodkie są wykorzystywane gospodarczo. Wody słodkie, znajdujące się w zbiorniku, występują w utworach piaszczysto-żwirowych czwartorzędu i neogenu-paleogenu, piaskowcowo-węglanowych utworach kredy i jury do głębokości 200m, sporadycznie do ok. 300m. Wód zbiornika do tej pory nie zanieczyszczono. Czas potencjalnej migracji zanieczyszczeń jest mniejszy niż 25lat.

Biorąc pod uwagę zasady i kryteria wydzieleni terenów ochronnych na obszarze zbiornika, wyznaczono 9 terenów ochronnych o łącznej powierzchni 30,4 km².

Obszar opracowania położony jest w granicach Jednolitych Części Wód Podziemnych Nr 60 (Kod GW600060), w regionie wodnym Warty, w dorzeczu Odry.

W 2020 r. przeprowadzono ocenę stanu chemicznego i ilościowego jednolitych części wód podziemnych. W obydwu przypadkach stan JCWPd 60 oceniono jako dobry. Ostatnie badanie wód podziemnych dla JCWPd nr 60 prowadzone było w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w roku 2023 (wg badań PIG na zlecenie GIOŚ). W Gminie Komorniki nie był zlokalizowany żaden punkt pomiarowy. Najbliżej opracowania, znajdował się punkt pomiarowy nr 3415 w Mosinie, gdzie końcowa klasa jakości wynosi IV – niezadowalającej jakości. JCWPd nr 60 została uznana jako zagrożona ilościowo i chemicznie ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Jako rodzaj presji wskazano pobór punktowy z ujęć wód podziemnych w rejonie Poznania oraz presję obszarową rozproszoną związaną z rolnictwem i gospodarką komunalną.

W Raporcie z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach - stan na 2022 rok JCWPd nr 60 uznano za zagrożoną nieosiągnięciem celów środowiskowych na lata 2022-2027 w Planie Gospodarowania Wodami. Pomimo dobrej oceny stanu chemicznego i ilościowego zaobserwowano obniżanie się zwierciadła wody, które jednoznacznie wskazuje na rekomendację słabego stanu ilościowego wód podziemnych.

W granicach obszaru opracowania głębokość do zwierciadła wody od powierzchni terenu wynosi od 1 do 5 m.

Ryc.4 Obszar opracowania na mapie hydrograficznej

Źródło: Opracowanie własne na podstawie map hydrograficznej geoportal.gov.pl

Na obszarze opracowania nie występują ujęcia wód podziemnych, ani strefy ochronne dla ujęć wód.

2.5 ROŚLINNOŚĆ I ZWIERZĘTA

Wizja lokalna terenu wykazała, że obszar objęty opracowaniem stanowi w dużej mierze grunty przekształcone przez człowieka, utwardzone, na których zlokalizowana została zabudowa mieszkaniowa, usługowa, parkingi oraz drogi. Pozostałe tereny pozostają niezabudowane. W północnej części obszaru opracowania, wzdłuż jeziora znajdują się wolne od zabudowy tereny z zielenią ruderalną, segetalną, a brzegi jeziora porośnięte są szuwarem trzcinowym.

Na obszarze opracowania zaobserwowano następujące gatunki drzew: klon, sosna zwyczajna, jałowiec, świerk pospolity, wierzba płacząca, ols, lipa, jesion, w tym zespół nasadzeń lip w ul. Krętej, oraz szpaler klonów wzdłuż ul. Mostowej i nasypu kolejowego.

Rośliny zielne reprezentowane są przez: różne gatunki traw w tym perz właściwy, wierzchlina roczna i spłaszczona, mlecz, babka zwyczajna, glistnik jaskółcze ziele, dziurawiec zwyczajny, komosa biała, mniszek pospolity, rdest ptasi, jasnota purpurowa, koniczyzna i inne. Na terenach zabudowany mieszkaniowej przeważa roślinność ozdobna m.in. tuje, jałowce, brzozy, lilaki, bluszcze, sosny, graby, trawniki, nasadzenia drzew i krzewów owocowych, uprawy ogrodnicze, krzewy i rośliny kwietne.

Ryc.6 Obszar opracowania
Źródło: Archiwum prywatne

Ryc.7 Obszar opracowania
Źródło: Archiwum prywatne

Ryc.8 Tereny przy jeziorze w granicach obszaru opracowania
Źródło: Archiwum prywatne

Ryc.9 Lipy w ul. Krętej.

Źródło: Archiwum prywatne

Ryc.10 Nasadzenia w ul. Mostowej.

Źródło: Archiwum prywatne

W trakcie inwentaryzacji nie stwierdzono występowania chronionych gatunków roślin i grzybów. Zwierzęta występujące na obszarze opracowania to głównie drobne ssaki (jeże, krety, nornice, myszy polne), płazy, ptaki i owady, niektóre objęte ochroną gatunkową. W sąsiedztwie jeziora z dużym prawdopodobieństwem występują siedliska lęgowe, miejsca żerowania i odpoczynku ptaków i płazów, zaliczanych do gatunków chronionych.

Z inwentaryzacji przyrodniczej WPN, opublikowanej na stronie internetowej <https://wpn.oblieview.com>, wynika, że na obszarze opracowania planu występują obszary wyłączone - pozbawione roślinności lub z roślinnością ruderalną, segetalną i urządzoną, związane z obszarami o charakterze antropogenicznym. Nie zidentyfikowano lądowych siedlisk przyrodniczych Natura 2000. Położenie obszaru opracowania w granicach otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz przy granicy Obszarów Natura 2000, stwarza możliwości do migracji zwierząt. Istnieje wysokie prawdopodobieństwo pojawienia na tym terenie gatunków chronionych obserwowanych w Parku. Z uwagi na położenie obszaru planu w sąsiedztwie jeziora oraz zadrzewień nadjeziornych oraz kompleksów leśnych można się spodziewać w szczególności występowania kumaka nizinnego; mopka i nocka dużego.

2.6 PRZYRODNICZE OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE, SYSTEM POWIĄZAŃ PRZYRODNICZYCH

Obszar opracowania znajduje się w granicach Otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego. Sąsiaduje z Obszarem Natura 2000 „Ostoja Wielkopolska” (PLH300010) oraz „Ostoja Rogalińska” (PLB300017). Obszar opracowania nie znajduje się w zasięgu krajobrazów priorytetowych, wyznaczonych w audycie krajobrazowym oraz korytarzy ekologicznych.

Obszaru Natura 2000 „Ostoja Wielkopolska”

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 października 2022 roku w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Ostoja Wielkopolska (PLH300010), wyznacza się specjalny obszar ochrony siedlisk Ostoja Wielkopolska, w celu trwałej ochrony: siedlisk przyrodniczych, populacji zagrożonych wyginięciem gatunków roślin oraz populacji zagrożonych wyginięciem gatunków zwierząt innych niż ptaki lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych lub właściwego stanu ochrony gatunków.

Siedliska przyrodnicze będące przedmiotem ochrony:

- starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion;
- naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne;
- zmiennowilgotne łąki trzęślicowe;
- ziołorośla górskie;
- łąki selernicowe;
- niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie;
- torfowiska przejściowe i trzęsawiska;
- grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny;
- kwaśne dąbrowy;
- łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe i olsy źródliskowe;
- łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe.

Gatunki roślin: starodub łąkowy.

Gatunki zwierząt:

- czerwonończyk nieparek;
- kumak nizinny;
- mopek;
- nocek duży;
- poczwarówka jajowata;
- poczwarówka zwężona;
- traszka grzebieniasta;
- wydra.

Obszaru Natura 2000 „Ostoja Rogalińska”

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 roku w sprawie specjalnego obszaru ochrony ptaków, wyznacza się specjalny obszar ochrony ptaków Ostoja Rogalińska (PLB300017), w celu ochrony populacji dziko występujących gatunków ptaków, utrzymania i zagospodarowania ich naturalnych siedlisk zgodnie z wymogami ekologicznymi, przywróceniu zniszczonych biotopów oraz ich tworzeniu. W rozporządzeniu podano 360 gatunków ptaków będących przedmiotem ochrony. Są to m.in. żwirowiec łąkowy, żuraw, zausznik, zięba, wilga, rudzik, głuszc, gil, bocian biały, bocian czarny.

Otulina Wielkopolskiego Parku Narodowego

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 października 1996 r. w sprawie Wielkopolskiego Parku Narodowego, wokół Parku stworzono strefę ochronną (otulinę), która ma na celu zabezpieczać obszar ochrony przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

Audyt Krajobrazowy

Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku uchwalił Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego. Na terenie gminy wyznaczono pięć krajobrazów priorytetowych „Rejon Łęczycy – część wschodnia”, „Rejon Łęczycy – część północna”, „Rejon Trzebawia”, „Dolina Warty Rogalinek-Oborniki” oraz „Wielkopolski Park Narodowy”. W audycie zawarto rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania i ochrony krajobrazu priorytetowego. Odniesiono się również do obszarów objętych ochroną prawną, dla których zawarto rekomendacje i wnioski, które są spójne z określonymi zasadami ich ochrony. Zapisy audytu mają umocnić ochronę na terenach objętych formami ochrony przyrody.

Na obszarze planu w Audycie krajobrazowym zidentyfikowano krajobraz wiejski z przewagą terenów zabudowanych o charakterze wiejskim. Obszaru nie zaliczono do krajobrazów priorytetowych,

ani nie zalicza się go do obszarów objętych formą ochrony prawnej (FOP), dla których w Audycie ustala się wnioski i rekomendacje. Obszar planu od zachodu przylega bezpośrednio do granicy krajobrazu priorytetowego „Rejon Trzebawia” oraz granicy „Wielkopolskiego Parku Narodowego”, objętego ochroną przyrody jako forma ochrony prawnej. W odległości ok. 150 m od zachodniej granicy przebiega granica krajobrazu priorytetowego „Wielkopolski Park Narodowy”.

Krajobraz priorytetowy „Rejon Trzebawia”

Krajobraz tworzy rozległa wysoczyzna morenowa, o płaskim ukształtowaniu terenu, którą przecinają doliny, wypełnione licznymi jeziorami i niewielkim ciekim wodnym Trzebawką. W północno-wschodniej części krajobrazu znajduje się teren falisty, z największymi wzniesieniami na tym terenie. W strukturze krajobrazu dominują grunty orne.

Krajobraz priorytetowy „Wielkopolski Park Narodowy”.

Krajobraz tworzy rozległy obszar, o urozmaiconej rzeźbie terenu. Tworzą go głównie tereny leśne, naprzemiennie z terenami rolnymi, zbiornikami wodnymi oraz terenami zabudowanymi. Krajobraz położony jest w granicach form ochrony przyrody: Wielkopolskiego Parku Narodowego (obejmuje około 98% powierzchni krajobrazu), obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Rogalińska (PLB300017) oraz obszaru specjalnej ochrony siedlisk Natura 2000 Ostoja Wielkopolska (PLH300010). W granicach krajobrazu występują m.in. pomniki przyrody, obszary ochrony ścisłej, aleje drzew, obiekty wpisane do rejestru zabytków. Jako zagrożenia dla możliwości zachowania wartości krajobrazu wskazano zagrożenia istniejące, do których zaliczono m.in. istniejące linie elektroenergetyczne 110 kV, 220kV i 400 kV, linie kolejową nr 357, drogi wojewódzkie przecinające krajobraz, presje osadniczą terenów na granicy z krajobrazem. Jako potencjalne zagrożenia wskazano m.in. rozwój zabudowy na terenie krajobrazu i w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

W Audycie, dla Krajobrazu priorytetowego „Rejon Trzebawia” i „Wielkopolskiego Parku Narodowego”, zostały wskazane rekomendacje i wnioski dotyczące kierunków i zasad kształtowania zabudowy, zagospodarowania i użytkowania terenów, na poziomie regionalnym i lokalnym.

Korytarze ekologiczne

Zgodnie z danymi udostępnianymi na stronie www.mapa.korytarze.pl, zarówno w 2005 jak i 2012 roku, obszar objęty opracowaniem nie znajdował się w granicach korytarzy ekologicznych.

Projekt planu ogranicza przekształcanie terenów zieleni przy jeziorze. Wzdłuż granicy z jeziorem, w projekcie wyznaczono tereny zieleni urządzonej, które umożliwią uporządkowanie terenów zielonych oraz realizację ciągów pieszo-rowerowych oraz obiektów małej architektury. Projekt planu umożliwia lokalizację nowej zabudowy w ramach uzupełnienia i jej kontynuacji w istniejących jednostkach. W projekcie dopuszcza się lokalizację zabudowy o funkcji mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, usług lub obsługi-komunikacji lub usługowej.

2.7 KLIMAT

Według podziału na regiony klimatyczne Polski wg. A. Wosia (1993), obszar Gminy Komorniki znajduje się w regionie XV – Środkowopolski. W tym regionie zauważalna jest bardzo duża roczna liczba dni z pogodą bardzo ciepłą, pochmurną, bez opadu.

Zgodnie z charakterystyką województwa wielkopolskiego udostępnioną przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu województwo wielkopolskie położone jest w strefie klimatu umiarkowanego, w obszarze przenikania się wpływów morskich i kontynentalnych. Przejściowość klimatu uwidacznia się głównie zmiennymi stanami pogody, które uwarunkowane są rodzajem napływających mas powietrza. Średnia roczna temperatura wynosi około 8,5°C. Klimat na tym obszarze charakteryzuje się małą ilością dni mroźnych w ciągu roku i z niskimi opadami. Roczna suma opadów kształtuje się na poziomie 500-550 mm. W regionie przeważają wiatry zachodnie.

2.8 POWIETRZE

Według Rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023 opublikowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Gmina Komorniki - gdzie znajduje się obszar objęty projektem planu, należy do strefy wielkopolskiej. W Gminie Komorniki nie było zlokalizowanych stanowisk pomiarowych wykorzystywanych w ocenie jakości powietrza za 2023 r.. Najbliższe, wykorzystywane do oceny stacje pomiarowe znajdowały się w Borówcu, ul. Drapałka 4 (Kórnik) oraz Mosinie, ul. Czereśniowa 4 (Mosina).

Roczna ocena jakości powietrza jest prowadzona w odniesieniu do wszystkich substancji, dla których obowiązek taki wynika z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 grudnia 2020r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu. Lista zanieczyszczeń, jakie należy uwzględnić w ocenie różni się w zależności, czy odnosi się do ochrony zdrowia ludzi lub ochrony roślin.

Do zanieczyszczeń, jakie należy uwzględnić przy wykonywaniu oceny pod kątem spełnienia kryteriów w celu ochrony zdrowia ludzi zalicza się: dwutlenek siarki SO₂, dwutlenek azotu NO₂, tlenek węgla CO, benzen C₆H₆, ozon O₃, pył PM₁₀, pył PM_{2,5}, ołów Pb w PM₁₀, arsen As w PM₁₀, kadm Cd w PM₁₀, nikiel Ni w PM₁₀, benzo(a)piren B(a)P w PM₁₀. Natomiast zanieczyszczania uwzględniane przy ocenie pod kątem ochrony roślin to: dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x oraz ozon O₃.

Strefę wielkopolską zaliczono do poniższych klas:

ZANIECZYSZCZENIA	NO ₂	NO _x	SO ₂	C ₆ H ₆	Pb	As	Ni	Cd	B(a)P	PM ₁₀	PM _{2,5}	O ₃	CO
OCHRONA ZDROWIA	A	-	A	A	A	A	A	A	C	A	A/A1*	A/D2**	A
OCHRONA ROŚLIN	-	A	A	-	-	-	-	-	-	-	-	A/D2**	-

* W przypadku PM_{2,5} podane zostały dwie wartości, pierwsza z uwzględnieniem poziomu dopuszczalnego I fazy, kolejna z uwzględnieniem poziomu dopuszczalnego II fazy – ochrona zdrowia ludzi (faza I – obowiązująca w Polsce do dnia 31 grudnia 2019 r. (dodatkowa klasyfikacja, faza II – obowiązująca w Polsce od dnia 1 stycznia 2020 r.);

**W przypadku ozonu podane zostały dwie wartości, pierwsza stanowi klasę wg poziomu docelowego, następna – wg poziomu celu długoterminowego;

- klasa A, A1* – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa C, C1* – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy;
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

* klasy stref A1, C1 dla pyłu zawieszonego PM_{2,5}, określono w oparciu o poziom dopuszczalny dla fazy II.

Wyniki przeprowadzonych badań wykazują, że większość stężeń zanieczyszczeń wyznaczonej strefy nie przekracza odpowiednio poziomów stężeń dopuszczalnych lub poziomów docelowych. Problemem okazuje się zanieczyszczenie Benzo(a)pirenem, którego wysokość stężenia została zakwalifikowana do klasy C. Przy interpretacji powyższych wyników, zwłaszcza tych dotyczących terenu całego województwa należy pamiętać, że wynik nie powinien być utożsamiany ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy, ponieważ podwyższona wartość współczynnika może oznaczać lokalny problem z daną substancją.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr XXI/391/20 z dnia 13 listopada 2020r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej określił „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie pyłu PM10, PM2,5 oraz B(a)P”. Celem programu jest realizacja działań dążących do poprawy jakości powietrza, która jest niezbędna dla poprawy jakości życia i zdrowia mieszkańców województwa wielkopolskiego.

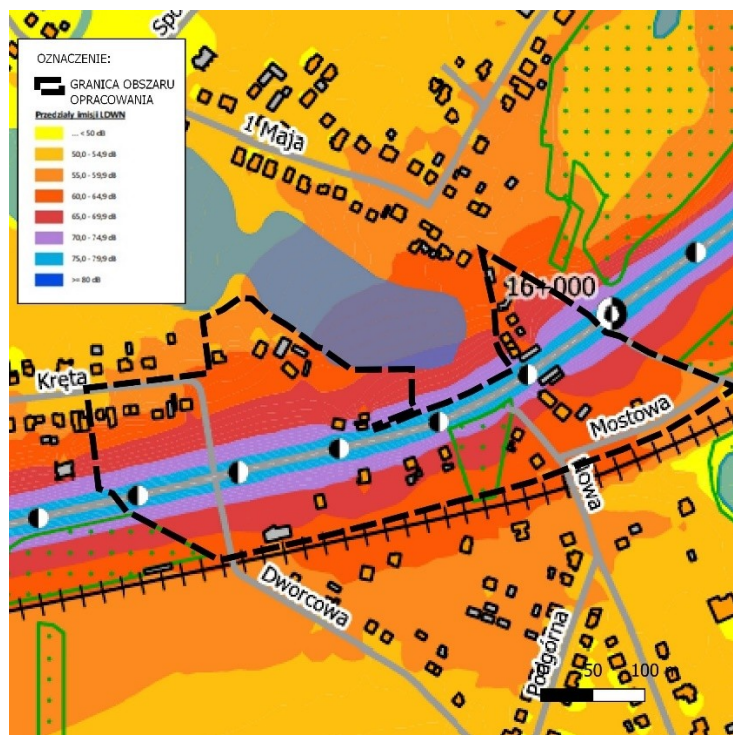
W granicach planu zidentyfikowano następujące emitory zanieczyszczeń powietrza: urządzenia grzewcze znajdujące się w gospodarstwach domowych oraz obiektach usługowych, pojazdy i inne urządzenia spalające paliwa, poruszające się na drogach (ul. Poznańska, ul. Dworcowa, ul. Kręta) i na terenie parkingów. W wyniku ich działania mogą powstawać zanieczyszczenia powietrza.

2.9 HAŁAS

Dopuszczalne poziomy hałasu dla wskaźników długookresowych i krótkookresowych określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Dla klas terenu wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje ustalono dopuszczalny równoważny poziom hałasu LAeqD w porze dziennej (6:00–22:00) i LAeqN w porze nocnej (22:00–6:00) oraz dopuszczalne wartości wskaźników długookresowych LDWN i LN dla poszczególnych rodzajów źródeł hałasu i określonych przedziałów czasu. Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu hałasu dla danego terenu jest zaklasyfikowanie go do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania. Dla hałasów drogowych i kolejowych dopuszczalne wartości poziomów hałasu, stosowanych w polityce długookresowej (poziom dziennie-wieczorno-nocny LDWN i długookresowy poziom nocny LN), wynoszą w porze dziennej – w zależności od funkcji terenu – od 50 do 70 dB, w porze nocnej od 45 do 65 dB. Wartości wymagane w przypadku wskaźników oceny hałasu stosowanych w odniesieniu do jednej doby wynoszą poziom równoważny hałasu LAeqD dla pory dnia w zależności od funkcji terenu – od 50 do 68dB, a poziom równoważny hałasu LAeqN dla pory nocy – od 45 do 60 dB. Spełnienie wymogów rozporządzenia nie gwarantuje mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy stanowią kompromis pomiędzy oczekiwaniami i realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

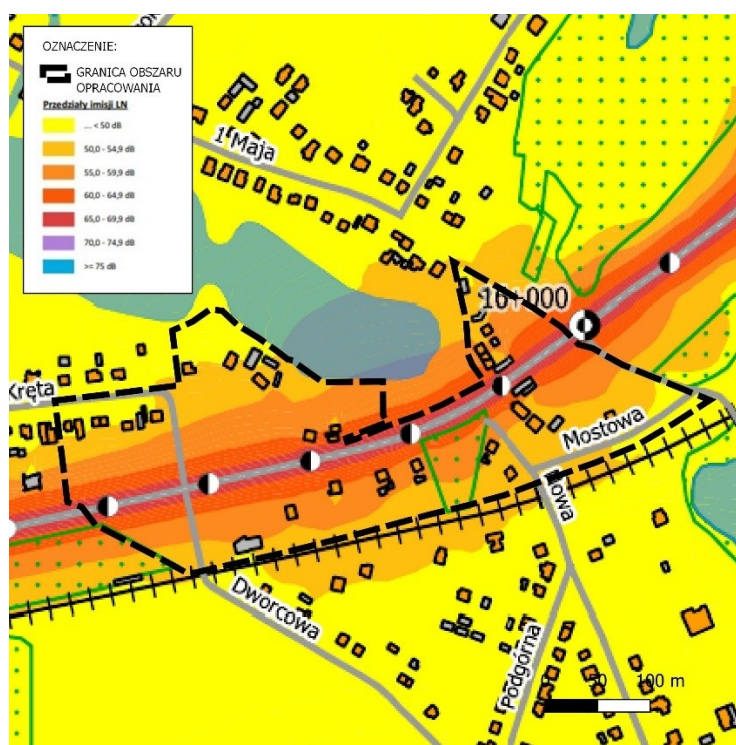
Przez teren objęty opracowaniem przebiega ul. Poznańskiej – która pełni funkcję drogi wojewódzkiej. Wzdłuż południowej granicy obszaru opracowania przebiega linia kolejowa Powodowo-Luboń koło Poznania. W granicach opracowania znajduje się zabudowa usługowa.

Z map imisyjnych dla wskaźnika LDWN oraz LN sporządzonych w 2022 r., udostępnianych przez Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu, wynika, że dla obu wskaźników, na terenie opracowania wzdłuż drogi wojewódzkiej, występują przekroczenia norm hałasu. Hałas rozchodzi się od ul. Poznańskiej i stopniowo maleje w kierunku terenu jeziora oraz torów kolejowych. Z uwagi na dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, obecna sytuacja uniemożliwia lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wzdłuż ul. Poznańskiej, z uwagi na niespełnienie norm komfortu akustycznego.

Ryc.11 .Mapa akustyczna LDWN

Źródło: Opracowanie własne na podstawie map akustycznych WZDW w Poznaniu

Ryc.12 Mapa akustyczna LN

Źródło: Opracowanie własne na podstawie map akustycznych WZDW w Poznaniu

Dla linii kolejowej nr 357 Powodowo – Luboń k. Poznania, graniczącej od południa z obszarem opracowania, nie zostały sporządzone mapy akustyczne z uwagi na niskie natężenie ruchu pociągów na trasie, tj. poniżej 30 000 pociągów rocznie. Jest to linia o max. prędkości do 120 km/h, o znaczeniu lokalnym, z ruchem ok. 40 pociągów osobowych na dobę (poniżej 15 000 na rok). Wzdłuż linii kolejowej zlokalizowana jest istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa. Na linii kursuje nowoczesny tabor - szynobusy

Obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach obszaru ograniczonego użytkowania wyznaczonego dla lotniska wojskowego Poznań-Krzesiny (rozporządzenie nr 40/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie Nr 82/03 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2003 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań-Krzesiny w Poznaniu; Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 1, poz. 1), co do którego obowiązywania istnieje spór prawny. Zgodnie z postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 października 2010 r. (II OSK 548/09) w związku ze zmianą z datą 15 listopada 2008 r. treści art. 135 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2008 Nr 25, poz. 150 ze zm.) rozporządzenie Wojewody Wielkopolskiego nr 40/07 z dnia 31 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań - Krzesiny w Poznaniu (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 1, poz. 1) utraciło moc obowiązującą. Natomiast wyrok wydany przez Sąd Najwyższy wraz z uzasadnieniem (sygn. akt II CSK 421/10 z dnia 06 maja 2011 r.) wskazuje, że pomimo argumentacji Naczelnego Sądu Administracyjnego (sprawa II OSK 548/09), akt wykonawczy wydany przez Wojewodę Wielkopolskiego, ustanawiający obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań-Krzesiny nie utracił mocy. Zgodnie z rozporządzeniem Nr 40/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 grudnia 2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań-Krzesiny w Poznaniu – obszar objęty projektem planu położony jest w III strefie ww. obszaru ograniczonego użytkowania. W strefie III OOU nie wskazano ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, ale wskazano sposób korzystania z terenów oraz wymagania techniczne dotyczące rozmieszczenia i izolacyjności akustycznej budynków (ścian, dachów i stolarki), w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.

Jako potencjalne źródła hałasu na obszarze objętym projektem planu, można zaliczyć również: instalacje wentylacji ogólnej, klimatyzatory, centrale wentylacyjno-klimatyzacyjne, agregaty wody lodowej oraz prace rozładunkowe dla obiektów usługowych.

Podsumowując, obszar jest narażony na ponadnormatywny hałas ze strony ww. drogi wojewódzkiej, linii kolejowej nr 357, lotniska wojskowego Poznań-Krzesiny i potencjalnie narażony na hałas związany z użytkowaniem obiektów usługowych.

2.10 POLA ELEKTROMAGNETYCZNE

Zgodnie z Ustawą Prawo Ochrony Środowiska, pod pojęciem pola elektromagnetyczne rozumie się pole elektryczne, magnetyczne oraz elektromagnetyczne o częstotliwości od 0Hz do 300 GHz. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448).

Jako główne źródła pól elektromagnetycznych pochodzenia antropogenicznego w środowisku możemy wskazać m.in. napowietrzne sieci elektroenergetyczne wysokiego napięcia, stacje bazowe telefonii komórkowej, stacje i przekaźniki telewizyjne i radiowe oraz urządzenia elektryczne.

Ocenę poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonują się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu udostępnił na swojej stronie internetowej „Ocenę poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2022 w województwie wielkopolskim”. Na terenie gminy Komorniki nie zostały wyznaczone punkty pomiarowe. Zgodnie z ww. dokumentem, średnie natężenie pola elektromagnetycznego w

województwie wynosiło 0,81 V/m. Z tego wynika, że poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku na terenie województwa wielkopolskiego są dużo niższe od poziomu dopuszczalnego.

W granicach obszaru opracowania nie występują napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia (110 kV i więcej), obiekty radiokomunikacyjne, stacje nadawcze lub bazowe. Najbliższa stacja znajduje się w Rosnówku, przy ul. 1 maja 70 w odległości ok. 730 m.

2.11 POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Zapisy projektowanej zmiany planu pozwalają na uregulowanie przeznaczenia terenów na danym obszarze. Zaniechanie opracowania niniejszego projektu zmiany planu nie powinno niekorzystnie wpłynąć na środowisko, a jedynie ograniczy możliwości rozwojowe gminy.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu nie należy spodziewać się istotnych zmian, wpływających w sposób znaczący na kształtowanie poszczególnych komponentów lokalnego środowiska na terenach obecnie trwale zainwestowanych (zakłady usługowe oraz osiedle domów jednorodzinnych). Na terenach niezabudowanych, obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który reguluje możliwości zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym kwestie dotyczące zasad ochrony środowiska. Może tu powstać zabudowa mieszkaniowa i usługowa. Gabaryty nowej zabudowy nawiązują do zabudowy istniejącej, stanowiąc jej naturalną kontynuację pod względem funkcji, skali i intensywności.

2.12 ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU

Identyfikacja problemów w zakresie ochrony środowiska, ma na celu wskazać w jaki sposób będą one oddziaływać na zapisy projektu planu. Do istotnych problemów zdiagnozowanych na terenie obszaru opracowania można wskazać:

- 1) ponadnormatywny hałas,
- 2) zanieczyszczenie powietrza,
- 3) ochrona krajobrazu i przyrody.

Teren objęty opracowaniem położony jest na granicy ul. Poznańskiej – która pełni funkcję drogi wojewódzkiej. W granicach opracowania znajduje się parking zlokalizowany przy stacji kolejowej oraz zabudowa usługowa – restauracja. Obszar objęty projektem planu narażony jest na ponadnormatywny hałas ze strony ul. Poznańskiej oraz działania obiektu usługowego (dostawy, instalacje wentylacji ogólnej, klimatyzatory, centrale wentylacyjno-klimatyzacyjne itp.;). Tereny wzdłuż ulicy Poznańskiej w dużej mierze są już zabudowane przez budynki mieszkaniowe jednorodzinne. W projekcie planu niezagospodarowane do tej pory tereny wzdłuż ul. Poznańskiej zostały przeznaczone pod funkcję usługową oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług. Plan wprowadza 10 metrową strefę zieleni izolacyjnej wzdłuż ul. Poznańskiej.

Rozwój zabudowy wywiera presję na tereny dotychczas niezabudowane, stanowiące obszary naturalnej zieleni. Najcenniejsze elementy krajobrazu i przyrody wymagają zachowania i ochrony w zapisach dokumentów planistycznych dla zachowania bioróżnorodności, równowagi przyrodniczej, ciągłości ekologicznej. W niniejszym planie miejscowym wyznaczono tereny zieleni urządzonej, wzdłuż linii brzegowej jeziora. W zapisach projektu wskazano wytyczne w zakresie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej.

3. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Do dokumentów rangi międzynarodowej ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia omawianego projektu zmiany studium, zaliczyć można:

- **Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE** w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (zwanej dalej „dyrektywą 2001/42/WE”), w której wskazano na konieczność oceny wpływu przedsięwzięć na środowisko, co w niniejszym projekcie jest dokonywane poprzez opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko i przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko,
- **Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej UE (2000/60/WE)**, zwaną Ramową Dyrektywą Wodną (RDW); w której wskazano na konieczność ochrony środowiska wodnego, realizowanego w skali kraju w obrębie dorzeczy w planie gospodarowania wodami, którego ustalenia są uwzględniane w planowaniu przestrzennym i ocenie wpływu przedsięwzięć na środowisko, co omówiono szczegółowo poniżej,
- **Dyrektywa 2008/98/WE** w sprawie odpadów z dyrektywami zmieniającymi, w której wskazano zasady gospodarowania odpadami. Dokument wskazuje priorytety postępowania z odpadami m.in. w zakresie zapobiegania ich powstawaniu oraz gospodarowaniu nimi. Implementacja zapisów dyrektywy w polskim prawie, znalazła miejsce m.in. w ustawie z 14 grudnia 2012 roku o odpadach.

Należy stwierdzić, że ww. dokumenty znalazły swoje odzwierciedlenie (implementację) w dokumentach i przepisach prawa obowiązujących na terytorium kraju, a w szczególności ustawach w zakresie ochrony środowiska oraz dokonywania oceny oddziaływania na środowisko i aktach wykonawczych do ustaw. Bieżące cele i priorytety działania w zakresie ochrony środowiska Unii Europejskiej sformułowano w Planach strategicznych 2020 – 2024– Działania na rzecz klimatu, Energia, Środowisko.

Przy opracowaniu projektu miejscowego planu, uwzględniono w zakresie ochrony środowiska obowiązujące krajowe akty prawa.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Dokument przyjęto rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Plan jest dokumentem strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w Ramowej Dyrektywie Wodnej na obszar dorzecza Odry. Plan ten jest podstawowym narzędziem planistycznym, do podejmowania decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych i podziemnych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych.

W kontekście analizowanego projektu planu istotne jest stosowanie rozwiązań, które będą realizować cele środowiskowe, wyznaczone dla jednolitych części wód, tj. osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód. Należy do nich w szczególności właściwa gospodarka ściekowa, rozwiązania w zakresie retencji wód, stosowanie dobrych praktyk rolniczych, respektowanie zakazów na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030

W Programie w oparciu o diagnozę stanu środowiska województwa wielkopolskiego zdefiniowano zagrożenia i problemy, a także oczekiwane zmiany w ochronie środowiska oraz zaproponowano cele i kierunki interwencji w poszczególnych obszarach.

- Ochrona klimatu i jakości powietrza: dobra jakość powietrza atmosferycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm w strefach; adaptacja do zmian klimatu; ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;
- Zagrożenie hałasem: dobry stan klimatu akustycznego, brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu; zmniejszenie liczby osób narażonych na ponadnormatywny hałas;

- Pola elektromagnetyczne: utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych;
- Gospodarowanie wodami: zwiększenie retencji wodnej województwa;. racjonalizacja i ograniczenie zużycia wody;. przeciwdziałanie skutkom suszy; osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód;
- Gospodarka wodno-ściekowa: poprawa jakości wody; wyrównanie dysproporcji pomiędzy stopniem zwodociągowania i skanalizowania na terenach wiejskich;
- Zasoby geologiczne: ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas wydobywania kopalin; rekultywacja terenów poeksploatacyjnych;
- Gleby: ochrona gleb przed degradacją, utrzymanie dobrej jakości gleb; rekultywacja i rewitalizacja terenów zdegradowanych;
- Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów: redukcja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności zmieszanych odpadów komunalnych; ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania; ograniczenie nielegalnego obrotu odpadami;
- Zasoby przyrodnicze: zwiększenie lesistości województwa i zachowanie dobrego stanu terenów leśnych; zachowanie różnorodności biologicznej;
- Zagrożenie poważnymi awariami: brak incydentów o znamionach poważnej awarii.
- Edukacja: świadome ekologicznie społeczeństwo;
- Monitoring środowiska:. zapewnienie aktualnych i wiarygodnych informacji o stanie środowiska.

W kontekście opracowania planu szczególne znaczenie mają cele związane z ochroną przed hałasem, gospodarowaniem wodami oraz gospodarką wodno-ściekową. W planie zachowuje się istniejącą infrastrukturę wodno-ściekową i dopuszcza jej dalszą rozbudowę. Rozmieszczenie terenów chronionych akustycznie przeprowadzono z uwzględnieniem aktualnych map akustycznych, a w prognozie przeanalizowano skuteczność możliwych sposobów ograniczenia źródeł hałasu. Sposób uwzględnienia tych zagadnień w niniejszym planie omówiono w rozdziałach prognozy nr 4.2, 4.4 i 4.7.

Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2019-2025 wraz z planem inwestycyjnym

W dokumencie w gospodarce odpadami komunalnymi (w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji) za główne cele uznano m.in. zmniejszenie ilości odpadów, zwiększenie odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymaganiami ochrony środowiska, gospodarowanie odpadami w województwie w oparciu o regionalne zakłady zagospodarowania odpadów, zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych oraz wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

W kontekście opracowania planu, w obrębie którego będą powstawać odpady znaczenie ma właściwe gospodarowanie odpadami w formie zbiórki selektywnej, odbioru i wywozu do odpowiedniego zakładu.

Program ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025

Program jest podstawą dla funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem w powiecie. Celem programu ochrony środowiska jest poprawa stanu środowiska naturalnego poprzez efektywne zarządzanie środowiskiem przy wykorzystaniu działań i zadań wyznaczonych w tym dokumencie. Jako cele w dokumencie wyznaczono:

- Ochrona i poprawa jakości powietrza (m.in. poprzez dofinansowanie likwidacji źródeł niskiej emisji i zastąpienia ich rozwiązaniami proekologicznymi, wydawanie decyzji administracyjnych regulujących poziomy emisji i ograniczających te poziomy);
- Ochrona wód i powierzchni ziemi (m.in. poprzez monitorowanie stanu środowiska na podstawie dostępnych wyników badań, wspieranie działalności spółek wodnych w zakresie

utrzymywania urządzeń melioracji wodnej, wydawanie decyzji administracyjnych dotyczących obowiązku przeprowadzenia rekultywacji gruntów zdegradowanych i zdewastowanych);

- Prawidłowa gospodarka odpadami (m.in. poprzez realizację takich zadań jak zapewnienie prawidłowej gospodarki odpadami poprzez wydawanie decyzji administracyjnych, realizacja zadań wynikających z Programy usuwania azbestu na terenie powiatu poznańskiego – dofinansowanie demontażu, transportu i unieszkodliwienia wyrobów zawierających azbest);
- Ograniczenie akustycznych zagrożeń środowiska (m.in. poprzez realizację zadań takich jak wydawanie decyzji administracyjnych ograniczających poziom hałasu);
- Monitorowanie emisji pól elektro- magnetycznych (m.in. poprzez prowadzenie ewidencji źródeł wytwarzających pola elektromagnetyczne i publikacja na stronie podmiotowej urzędu zgłoszeń instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne);
- Ochrona przyrody (m.in. poprzez realizację takich działań jak opiniowanie z zakresu ochrony środowiska studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, wspieranie realizacji zadrzewień i zakrzewień w krajobrazie);
- Monitoring działalności podmiotów korzystających ze środowiska (m.in. poprzez bieżący nadzór nad zakładami zwiększonego i dużego ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej);
- Edukacja ekologiczna i promocja walorów przyrodniczych powiatu (m.in. poprzez konkursy z zakresu ochrony środowiska dla dzieci i młodzieży, działania związane z ochroną środowiska wpisane w statutową działalność szkół powiatu).

W kontekście opracowania planu szczególne znaczenie mają cele związane z ochroną i poprawą jakości powietrza, w tym związane z likwidacją źródeł niskiej emisji i zastąpienia ich rozwiązaniami proekologicznymi.

Program Ochrony Środowiska dla Gminy Komorniki na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024

Program zawiera cele ochrony środowiska do 2024 roku oraz harmonogram realizacji proponowanych działań wraz z ich finansowaniem. Cele jakie zostały wyznaczone w ramach obszarów interwencji wyznaczonych dla gminy to:

- ochrona klimatu i jakość powietrza – ochrona jakości powietrza;
- zagrożenia hałasem –poprawa stanu akustycznego na obszarze gminy Komorniki;
- pola elektromagnetyczne – ochrona przed polami elektromagnetycznymi;
- gospodarowanie wodami – ochrona wód, racjonalizacja zużycia wody oraz ochrona przed zagrożeniami powodziowymi;
- gospodarka wodno-ściekowa – poprawa stanu sieci wodno-kanalizacyjnej oraz poprawa świadomości społeczeństwa;
- zasoby geologiczne – racjonalne gospodarowanie zasobami geologicznymi;
- gleby –ochrona gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym;
- gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów – gospodarowanie odpadami z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju;
- zasoby przyrodnicze – ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej;
- zagrożenie poważnymi awariami – zapobieganie katastrofom i zdarzeniom o znamionach poważnej awarii.

W kontekście opracowania planu szczególne znaczenie mają cele związane z ochroną przed hałasem, gospodarowaniem wodami oraz gospodarką wodno-ściekową. W planie zachowuje się istniejącą infrastrukturę wodno-ściekową i dopuszcza jej dalszą rozbudowę. Rozmieszczenie terenów chronionych akustycznie przeprowadzono z uwzględnieniem aktualnych map akustycznych, a w prognozie przeanalizowano skuteczność możliwych sposobów ograniczenia źródeł hałasu. Sposób uwzględnienia tych zagadnień w niniejszym planie omówiono w rozdziałach prognozy nr 4.2, 4.4 i 4.7.

4. OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA

Oddziaływanie ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego potencjalnie może być związane z wpływem ich realizacji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Oddziaływania te mogą mieć charakter:

- Bezpośredni – mogą one powstawać bezpośrednio w związku z realizacją oraz funkcjonowaniem inwestycji,
- Pośredni lub wtórny – mogą one występować, jako wpływ innego bezpośredniego oddziaływania (wpływ drugiego, trzeciego stopnia w zależności od tego, jaka jest przyczyna powstania),
- Skumulowany – mogą one przejawiać się, jako suma skutków realizacji różnych rodzajów inwestycji rozpatrywanych łącznie, także sumarycznie z oddziaływaniem istniejących już wcześniej przedsięwzięć,
- Krótkoterminowe i chwilowe – najczęściej oddziaływania te powstają w związku z bezpośrednim momentem realizacji przedsięwzięcia, niekiedy także w krótkim okresie jego późniejszego funkcjonowania,
- Średnioterminowe – wiążą się one zarówno z okresem realizacji inwestycji, jej rozruchem, jak również z chwilą jej całkowitego wdrożenia,
- Długoterminowe i stałe, których konsekwencje są widoczne lub odczuwalne bezpośrednio lub pośrednio, trwale i nieprzerwanie, bezustannie po wystąpieniu oddziaływania.

Należy również zaznaczyć, że projekt nie stanowi docelowego obrazu zagospodarowania terenu. Traktowanie analizowanego dokumentu wyłącznie, jako zbioru zasad i wytycznych, a nie docelowego obrazu jego zagospodarowania, znacznie ogranicza możliwości wymiarowania prognozowanych zjawisk. Możliwe są do przewidzenia tylko kierunki zjawisk, które potencjalnie będą zachodziły w środowisku w wyniku realizacji projektu.

Poniżej przedstawiono najistotniejsze oddziaływania ustaleń projektu planu na najważniejsze elementy środowiska.

4.1 RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA

Jednym z podstawowych celów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody jest zachowanie bioróżnorodności oraz obszarów cennych przyrodniczo – fragmentów naturalnej zieleni o wysokim zróżnicowaniu biologicznym.

Planowany sposób zagospodarowania terenu przyczyni się do przekształcenia części gruntów, które pozostawały do tej pory niezabudowane, porośnięte zielenią spontaniczną i zadrzewione. Spowoduje to zmniejszenie bioróżnorodności na obszarze objętym opracowaniem w zasięgu terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Zgodnie z ustaleniami planu na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej jednorodzinnej i usług oraz usług, wyznacza się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnych, na których będą wprowadzane nasadzenia ozdobne rekompensujące zieleni naturalną. Wzdłuż jeziora oraz wzdłuż nasypu kolejowego wprowadza się tereny zieleni urządzonej.

W nasadzeniach rekomenduje się rezygnację z wprowadzania gatunków obcych, które mogą w przyszłości stać się gatunkiem zagrażającym rodzimej bioróżnorodności (jak np. jesion pensylwański, dąb czerwony, a regionalnie i lokalnie także bożodrzew gruczołowaty, wiązowiec zachodni czy orzech włoski). Ze względu na ochronę bioróżnorodności zasadna jest realizacja nasadzeń rodzimych gatunków roślin.

Zapisy zawarte w projekcie planu zabezpieczą równowagę przyrodniczą obszaru i przyczynią się do zachowania różnorodności biologicznej.

4.2 LUDZIE

W związku z realizacją ustaleń zawartych w projekcie planu nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania na ludzi.

W projekcie planu wyznaczono lokalizację terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) oraz terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług (MN-U), które stanowią tereny objęte ochroną akustyczną. Natomiast w obrębie terenów zabudowy usługowej nie przewiduje się lokalizacji funkcji wymagających zapewnienia komfortu akustycznego. Źródłem hałasu na przedmiotowym terenie jest droga wojewódzka nr 196, linia kolejowa nr 357 oraz lotnisko wojskowe Poznań-Krzesiny, zlokalizowane w znacznej odległości, poza gminą Komorniki. Są to obiekty istniejące, nie stanowiące bezpośredniego skutku ustaleń planu miejscowego.

Ze względu położenie obszaru objętego planem w zasięgu hałasu drogowego tereny niezagospodarowane wzdłuż ulicy Poznańskiej przeznaczone pod funkcje usługowe albo mieszkaniowo-usługowe. Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (1MN) jest odsunięty od drogi wojewódzkiej, a na terenach 2MN i 3MN w planie zachowuje się istniejące zagospodarowanie, z budynkami zlokalizowanymi w zasięgu ponadnormatywnego hałasu od drogi. W celu poprawy komfortu akustycznego dla zabudowy mieszkaniowej wzdłuż drogi i linii kolejowej, na terenach niezbudowanych wprowadzono 10 m strefę zieleni izolacyjnej oraz zieleni urządzoną na terenie 2ZP. Dla budynków wymagających komfortu akustycznego w strefie III OOU dla lotniska wojskowego Poznań-Krzesiny w rozporządzeniu w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wskazano wymagania techniczne dotyczące rozmieszczenia i izolacyjności akustycznej budynków (ścian, dachów i stolarki), w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.

Na terenie 2U zlokalizowana jest istniejąca restauracja. Jej funkcjonowanie oraz lokalizacja nowych usług na terenach usługowych może się wiązać z hałasem generowanym podczas działania obiektu np.: wzmożony ruch samochodowy, praca instalacji wentylacji, klimatyzatorów oraz prace rozładunkowe, dostawy.

W planie ustalono dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku dla terenów MN i MN-U zgodnie z przepisami rozporządzenia. Zapisy planu regulują sytuację wystąpienia przekroczenia standardów akustycznych i innych standardów jakości środowiska. W takich przypadkach ustalono nakaz zastosowania środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych zmniejszających poziom emisji, co najmniej do wartości dopuszczalnych, w tym w szczególności dopuszczono realizację ekranów akustycznych oraz zieleni izolacyjnej. Uszczegółowienie tych zapisów zawarto w rozdz. 4.7.

Podczas realizacji inwestycji budowlanych mogą wystąpić negatywne oddziaływania na mieszkańców w zakresie hałasu oraz zanieczyszczenia powietrza. Jednak powinny one ustąpić w momencie zakończenia procesu inwestycyjnego.

W planie zakazuje się lokalizacji:

- przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem: inwestycji celu publicznego;
- zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowej,
- punktów do zbierania, składowania lub przeładunku złomu lub odpadów,
- krematoriów, stolarni,
- zorganizowanych na otwartym terenie miejsc magazynowania oraz składowania materiałów budowlanych,
- zorganizowanych na otwartym terenie miejsc magazynowania oraz składowania materiałów sypkich,

- punktów zbierania lub demontażu: pojazdów, sprzętu budowlanego, rolniczego, środków transportu i innego sprzętu,
- stacji paliw, punktów poboru i dystrybucji paliw.

Na terenach objętych planem nie istnieją i nie przewiduje się przebiegu napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokich napięć, które mogłyby stanowić źródło ponadnormatywnego oddziaływania pola elektroenergetycznego. Natomiast dla istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej 15kV w projekcie wprowadzono pas technologiczny o szerokości 14m, tj. 7 m na stronę, w którym obowiązują zakazy lub ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie bezpieczeństwa ludzi ma tu zastosowanie §55 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. 2003.47.401), w którym zabrania się sytuowania stanowisk pracy, składowisk materiałów oraz maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości mniejszej niż 5 metrów od skrajnych przewodów linii o napięciu znamionowym powyżej 1 kV, lecz nieprzekraczającym 15 kV.

W planie wyznaczono tereny zieleni urządzonej, stwarza to możliwości dla udostępnienia terenu zieleni mieszkańcom i stworzenia im warunków przebywania w otoczeniu przyrody, relaksu i aktywności sportowej.

Przyjęte w projekcie planu rozwiązania stwarzają bezpieczne warunki dla zamieszkania, rekreacji i prowadzenia działalności gospodarczej przez ludzi w obszarze planu.

4.3 FAUNA I FLORA ORAZ OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBSZARY NATURA 2000

Realizacja zapisów projektu planu wiąże się ze zmianą sposobu zagospodarowania do tej pory niezabudowanych terenów. Na etapie realizacji inwestycji budowlanych może to spowodować wypłoszenie zwierząt polnych i gryzoni, żyjących przy środowisku ludzi.

Najcenniejszym terenem pod względem fauny i flory są tereny zlokalizowane wzdłuż jeziora, z którymi graniczy północna część obszaru opracowania. W celu ich zabezpieczenia wzdłuż północnej granicy planu wyznaczono teren zieleni urządzonej.

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę objętych projektem planu występują drzewa. W przypadku powstania konieczności usuwania drzew i krzewów w związku z realizacją planowanego przeznaczenia, drzewa oraz krzewy należy zabezpieczyć przed zniszczeniem i uszkodzeniem. Należy zwracać szczególną uwagę na ochronę systemu korzeniowego, który zabezpiecza stan, wzrost i bezpieczeństwo drzew. Zakres obowiązków związanych z ochroną wskazano w art. 75 ustawy Prawo ochrony środowiska, tj. uwzględnienia ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych. Ponadto należy oszczędnie korzystać z terenu w trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji, chronić glebę, zieleni, naturalne ukształtowanie terenu i zachowywać zastane stosunki wodne.

Przy realizacji prac budowlanych w sąsiedztwie drzew i krzewów, a także prac związanych z wycinką zadrzewień, należy zwrócić uwagę, że stanowią one potencjalne siedlisko chronionych gatunków. W tym zakresie należy przestrzegać przepisów dotyczących ochrony gatunkowej, zakazów niszczenia gniazd i siedlisk gatunków chronionych oraz przypadkowego płoszenia. Przed podjęciem prac należy przeprowadzić inwentaryzację pod kątem występowania chronionych gatunków. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków termin i sposób wykonania prac należy dostosować do ich okresów lęgowych.

Obszar opracowania położony jest w Otulinie Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz przy granicy Obszaru Natura 2000 „Ostoja Wielkopolska” oraz „Ostoja Rogalińska”. Ustalenia projektu planu mają na celu głównie uzupełnienie terenów zabudowy, nie generują nowych zagrożeń dla obszarów chronionych, nie wpływają negatywnie na cele ochrony obszarów chronionych, ich integralność oraz powiązania z innymi obszarami.

4.4 WODA

Teren objętym obszarem opracowania położony jest poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Wraz z realizacją zabudowy mogą powstać nowe źródła ścieków bytowych. Kolejnym źródłem zanieczyszczeń wynikających z realizacji zapisów planu są wody opadowe i roztopowe z utwardzonych terenów i innych powierzchni zanieczyszczonych.

Projekt planu określa zaopatrzenie w wodę do celów bytowo-gospodarczych oraz przeciwpożarowych z sieci wodociągowej. Wskazuje odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu budowy sieci dopuszcza się odprowadzenie ścieków do zbiorników bezodpływowych. W obszarze planu w większości ulic zrealizowano kanalizację sanitarną, do której jest podłączona istniejąca zabudowa. Plan przewiduje możliwość dalszej rozbudowy kanalizacji. Zatem budowa zbiorników bezodpływowych stanowi rozwiązanie tymczasowe, stosowane wyjątkowo w pojedynczych przypadkach. Dopuszczenie stosowania zbiorników bezodpływowych, w przypadku występowania ich nieszczelności, stwarza potencjalne zagrożenie dla jakości wód polegające na przedostawaniu się do wód patogennych mikroorganizmów, takich jak bakterie *Escherichia coli*, wirusy i pasożyty. Zanieczyszczone wody mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt, szczególnie jeśli są wykorzystywane do spożycia lub kąpieli. A ze względu na występowanie w ściekach substancji chemicznych, w tym detergentów, może dojść eutrofizacji wód. Aby takim przypadkom zapobiegać należy kontrolować szczelność zbiorników i ich opróżniania zgodnie z przepisami oraz monitorować stan wód.

Projekt planu wskazuje zagospodarowanie lub odprowadzenie wód opadowych lub roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem: lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody, stosowania rozwiązań opóźniających spływ wód opadowych. Przedstawione zapisy planu są zgodne z obowiązującymi przepisami. Zgodnie z §28 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225 ze zm.) działka budowlana, na której sytuowane są budynki powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzanie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. Zgodnie z § 28 ust. 2 ww. rozporządzenia „w przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych”. Ponadto zgodnie z §17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311) wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej: terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha, obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości, jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.), o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Zgodnie z § 17 ust. 2 rozporządzenia wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, bez oczyszczania. Ustalenia planu odnoszące się do zagospodarowania lub odprowadzania wód opadowych lub roztopowych są elastyczne i pozwalają dostosować sposób postępowania do aktualnej sytuacji - zagospodarować wody opadowe na własnej

działce (w szczególności w przypadku braku sieci kanalizacyjnej) oraz odprowadzać je do kanalizacji deszczowej. Skutkiem odprowadzenia wód opadowych do kanalizacji deszczowej jest odpływ wód z terenów zurbanizowanych i obniżenie poziomu wód gruntowych. Zmniejszenie retencji wywołuje zmiany niekorzystnie dla lokalnej przyrody, która zostaje pozbawiona naturalnego dopływu wód. Kolejnym niekorzystnym zjawiskiem jest występowanie podtopień po nawałnych opadach, kiedy przeciążona infrastruktura nie nadąża z odbiorem wód. Należy ocenić, że odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej jest optymalnym rozwiązaniem w odniesieniu do zanieczyszczonych powierzchni dróg, terenów przemysłowych i podobnych, gdzie na wylotach instalacji stosuje się urządzenia oczyszczające, a także w przypadku obszarów o szczególnie niekorzystnym ukształtowaniu terenu lub niekorzystnych lokalnych warunkach gruntowo-wodnych. Natomiast na terenach zabudowy o niskiej intensywności, w szczególności na terenach zabudowy niskiej o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej i usługowej, najkorzystniejsze jest zagospodarowanie wód opadowych na terenie działki (na terenie nieutwardzonych lub odprowadzenie do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych). Wszelkie formy zorganizowanego retencjonowania wody opadowej w obrębie danego terenu oraz stosowania rozwiązań opóźniających spływ wód opadowych sprzyjają utrzymaniu właściwego poziomu wód gruntowych, ograniczają zjawisko suszy i zapobiegają lokalnym podtopieniom, ograniczają zjawiska powodzi. Ponadto wody opadowe mogą być wtórnie wykorzystane gospodarczo do podlewania zieleni, mycia powierzchni utwardzonych, a także w procesach produkcyjnych.

W obszarze planu kanalizacja deszczowa obsługuje wyłącznie ul. Poznańską i ul. Kretą. Takie rozwiązanie jest prawidłowe, gdyż w obszarze planu to właśnie na drodze wojewódzkiej mogą występować zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe, a ewentualne zanieczyszczenia w przypadku braku kanalizacji deszczowej mogłyby wpływać negatywnie na stan wód jeziora Rosnowskiego. Wody opadowe z terenów zabudowy i pozostałych dróg, które nie są obciążone znacznym ruchem pojazdów, są zagospodarowane na terenie nieutwardzonym, w dołach chłonnych lub zbiornikach retencyjnych.

Projekt planu nakazuje zachowanie istniejącego systemu melioracyjnego, z dopuszczeniem przebudowy i rozbudowy, zgodnie z przepisami odrębnymi. Na terenie WS dopuszczono też lokalizację urządzeń wodnych. dopuszczono lokalizację urządzeń wodnych. Urządzenia wodne to urządzenia lub budowle służące do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów. Na obszarze planu mogą w tym zakresie powstać budowle: piętrzące, upustowe, przeciwpowodziowe i regulacyjne rowy, melioracje, stawy, wyloty urządzeń kanalizacyjnych służące do wprowadzania ścieków do ziemi lub do urządzeń wodnych oraz wyloty służące do wprowadzania wody do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych, oraz mury oporowe, bulwary, nabrzeża, pomosty, przystanie, kąpieliska. Regulacji stosunków wodnych służy również budowa stawów, które retencjonują wody. Rowy i zbiorniki wodne wpływają korzystnie na bioróżnorodność, w tym płazy i owady oraz inne gatunki roślin i zwierząt zależne od wód. Podnoszą też walory krajobrazu, oraz zaspokajają potrzeby w zakresie turystyki i rekreacji. Natomiast źle zrealizowana lub uszkodzona sieć melioracji może powodować lokalne podtopienia, stąd szczególnie istotne jest zachowanie jej ciągłości przy przebudowie. Występowanie melioracji nie gwarantuje odprowadzenia nadmiaru wody w przypadkach wystąpienia nawałnych deszczy, zatem nie chroni przed możliwością wystąpienia lokalnych podtopień. Potencjalnym zagrożeniem dla jakości wód jest niekontrolowany zrzut ścieków do gruntu, rowu lub stawu, stąd wszelkie wyloty kanalizacji deszczowej należy zakończyć osadnikiem zawiesziny mineralnej, a wyloty kanalizacji deszczowej z terenów zanieczyszczonych (w tym w szczególności terenów przemysłowych, dróg i parkingów o pow. pow. 0,1 ha) należy wyposażyć dodatkowo w urządzenia podczyszczające z substancji ropopochodnych.

W zapisach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się budowę kondygnacji podziemnych. Uwarunkowania gruntowo-wodne (na części terenów zabudowy występuje głębokość zalegania wód podziemnych od 1 m p.p.t. do 2 m p.p.t., zróżnicowana przepuszczalność podłoża) nie sprzyjają lokalizacji kondygnacji mocno zagłębionych w terenie. Ewentualne oddziaływanie na środowisko wodne będzie krótkotrwale i będzie występowało w trakcie realizacji obiektów. Przy wysokim, poziomym poziomie wód gruntowych realizacja kondygnacji podziemnych będzie utrudniona, może wymagać odwadniania wykopów, a budynki mogą wymagać zastosowania izolacji trwale zabezpieczającej przed napływem wód gruntowych (jak wodoszczelny beton). Aby

zapobiec negatywnemu oddziaływaniu na środowisko na etapie prac budowlanych należy zabezpieczyć wykopy przed możliwością przedostania się zanieczyszczeń związanych z pracami budowlanymi oraz chronić otwarte wykopy w obrębie gruntów spoistych przed ich zalaniem. Ewentualne wykopy i odwodnienie wykopów należy ograniczyć do czasu realizacji robót, utrzymać na minimalnym poziomie, aby utrzymać teren budowy w stanie suchym i uniknąć odwodnienia pobliskich terenów, a docelowo przywrócić trwałe stosunki wodne w gruncie do stanu pierwotnego.

Ustalenia planu realizują cele środowiskowe ochrony stanu i jakości wód podziemnych dla JCWPd i powierzchniowych dla JCW. Zapisy planu chronią wody przed zanieczyszczeniem i nie generują zagrożeń nieosiągnięcia celów środowiskowych.

4.5 POWIETRZE

W projekcie planu nie wyznaczono nowych terenów zabudowy, zmieniony tylko ich funkcję. Jako potencjalne źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza na obszarze opracowania i w jego bliskim sąsiedztwie, możemy wskazać m.in.

- konieczność zaopatrzenia budynków w ciepło;
- spaliny samochodów.

W projekcie planu wprowadzono następujące wytyczne w zakresie ochrony jakości powietrza:

- stosowanie ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz stosowania pieców i trzonów kuchennych na paliwa stałe dla nowych budynków;
- w przypadku wystąpienia przekroczenia standardów jakości środowiska nakaz zastosowania środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych zmniejszających poziom emisji, co najmniej do wartości dopuszczalnych, w tym w szczególności dopuszcza się: ekrany akustyczne, zieleń izolacyjną;
- dopuszczenie zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii.

W projekcie planu dopuszcza się zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: wolnostojących instalacji fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej większej niż moc mikroinstalacji, elektrowni wiatrowych o mocy zainstalowanej większej niż moc mikroinstalacji oraz biogazowni.

Nowej zabudowie towarzyszyć będzie zieleń realizowana w obszarach powierzchni biologicznie czynnej. Zieleń oczyszcza powietrze przez absorpcję zanieczyszczeń pyłowych i gazowych. Projekt planu wprowadza też wytyczne w zakresie realizacji zieleni izolacyjnej wzdłuż ul. Poznańskiej.

Ustalenia zmiany projektu planu nie będą znacząco wpływać na pogorszenie jakości powietrza.

4.6 POWIERZCHNIA ZIEMI I KRAJOBRAZU

Teren objęty projektem planu jest już w części zainwestowany. W celu ochrony krajobrazu, projekt planu uwzględnia istniejący sposób zagospodarowania terenów znajdujących się na terenie obszaru opracowania oraz potrzeby środowiskowe.

Projekt planu określa zasady zabudowy i zagospodarowania terenu. W projekcie określono parametry zabudowy: geometrię dachów, wysokość zabudowy, maksymalny udział powierzchni zabudowy, minimalną i maksymalną nadziemną intensywność zabudowy, maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej. Wytyczne w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenu ustalono w nawiązaniu do istniejącej zabudowy. Ochronie powierzchni ziemi sprzyjają zapisy planu dotyczące ustaleniu minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, które ustalono na poziomach: MN – 0,6, MN-U – 0,6, U – 0,3. Projekt planu zachowuje teren wzdłuż jeziora jako teren zieleni urządzonej, który stanowi najcenniejszy element krajobrazu w obszarze planu.

Plan dopuszcza możliwość zagospodarowania mas ziemnych powstałych podczas prowadzenia robót budowlanych na działce budowlanej lub ich wywóz zgodnie z przepisami odrębnymi – zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o odpadach do odpadów nie zalicza się niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty. W pozostałych przypadkach masy ziemne stanowią odpady i wymagają postępowania zgodnie z przepisami ustawy o odpadach.

Zapisy planu należy chronić krajobraz wsi pod względem zachowania skali i proporcji zabudowy oraz terenów leśnych.

4.7 KLIMAT I ŚRODOWISKO AKUSTYCZNE

Klimat jest kształtowany przez wiele czynników, najczęściej przez temperaturę, opady atmosferyczne i wiatry. Wpływ na klimat ma ukształtowanie terenu, nasłonecznienie, przewietrzanie, bliskość zbiorników i cieków wodnych, użytkowanie terenu, w tym szata roślinna oraz intensywność zabudowy.

Projekt planu zmienia przeznaczenie części terenów umożliwiając lokalizację nowej zabudowy usługowej oraz zmienia przebieg linii zabudowy, a co za tym idzie zwiększa możliwości inwestycyjne ww. terenów. Na terenie objętym opracowaniem występują jedynie źródła emisji ciepła oraz zanieczyszczeń do powietrza o niewielkim wpływie na powietrze atmosferyczne i klimat. Są to głównie urządzenia grzewcze oraz silniki poruszających się po terenie pojazdów. Lokalizacja nowych budynków może wiązać się ze zmianami w lokalnym klimacie i środowisku akustycznym. Na początkowym etapie procesu inwestycyjnego, poprzez wzmożony ruch samochodowy i prace związane z budową nowych obiektów. Realizowane w późniejszym czasie utwardzenia terenu oraz budynki mogą wpłynąć na podwyższenie się lokalnej temperatury. Tereny zabudowane – ściany budynków, dachy, chodniki itp., stanowiące powierzchnię czynną, absorbującą promieniowanie słoneczne akumulować będą większe ilości energii cieplnej, aniżeli teren nie pokryty zabudową. Następnie nocą będą one emitować pochłonięte ciepło, powodując podwyższenie temperatury minimalnej powietrza w najbliższym otoczeniu. Przeciętna różnica między temperaturą powietrza w centrum zabudowy i na jego peryferiach może osiągać wartość 0,5-1°C zależnie od pory roku. Ponadto na terenach zabudowanych występuje ograniczona naturalna infiltracja i retencja wód opadowych, co może skutkować obniżeniem poziomu wilgotności powietrza i obniżeniem poziomu wód gruntowych oraz występowaniem zjawisk ekstremalnych (zjawisko suszy, lokalnych podtopień, powodzi). Realizowana zabudowa o niekorzystnym ukształtowaniu i niewłaściwych gabarytach może ograniczać przewietrzanie terenu.

Dla stabilizacji warunków klimatycznych i ograniczenia nadmiernego nagrzewania się powierzchni utwardzonych skuteczne są nasadzenia zieleni, w szczególności drzew o szerokiej koronie i dużym zasięgu zacieniania, które znacząco wpływają na ograniczenie negatywnych efektów tzw. miejskiej wyspy ciepła. Powierzchnie biologicznie czynne umożliwiają infiltrację i retencję wód opadowych. Ponadto bujna roślinność mieszana, w tym niska, średnia i wysoka stanowi naturalną barierę akustyczną ograniczającą hałas w środowisku, zwłaszcza w przypadku, gdy pasy roślinności są obficie obsadzone na każdym piętrze i są dość szerokie. Roślinność, zwłaszcza posiadająca dużą powierzchnię liści pokrytych włoskami, posiada także zdolności akumulacyjne zanieczyszczeń występujących w powietrzu, w tym pyłów. W przypadku niniejszego planu nie przewiduje się by planowana zabudowa wpłynęła na zmianę warunków anemometrycznych rejonu. Stabilizacji warunków klimatycznych w zasięgu lokalnym sprzyja również zachowanie obszarów zieleni urządzonej i wyznaczenie na terenach MN, MN-U, U i U-KO minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej (0,2 – 0,6).

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określa zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu dla konkretnych rodzajów terenów. W odniesieniu do założeń w planie są to:

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w odniesieniu do doby		Dopuszczalny poziom dźwięku A w dB do prowadzenia długookresowej polityki przed hałasem	
	L _{AeqD}	L _{AeqN}	L _{DWN}	L _N
	dla dróg i linii kolejowych			
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	61	56	64	59
Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	68	59
	Dla startów, lądowań i przelotów statków powietrznych			
• Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, • Tereny mieszkaniowo-usługowe	60	50	60	50

Na obszarze opracowania głównymi emitarami hałasu są ul. Poznańska (droga wojewódzka nr 196), linia kolejowa nr 257 i lotnisko wojskowe Poznań - Krzesiny.

Wzdłuż ulicy Poznańskiej na niezabudowanych obszarach wyznaczono tereny usługowe, które nie stanowią terenów objętych ochroną akustyczną. W zasięgu ponadnormatywnego hałasu drogowego znajduje się natomiast istniejąca zabudowa mieszkaniowa na terenach, 2MN-U, 3MN-U, 2MN i 3MN. Z analizy map akustycznych na obszarze planu odnotowuje się następujące przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w odniesieniu do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem:

Oznaczenie terenu	Przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w dB			
	Przekroczenia na linii rozgraniczającej		Przekroczenia na linii zabudowy	
	L _{DWN}	L _N	L _{DWN}	L _N
1MN	+1	brak	+1	brak
2MN	+12	+6	+7	+2
3MN	+12	+6	+7	+3
1MN-U	+5	+4	brak	brak
2MN-U	+5	+6	+1	+3
3MN-U	+8	+6	+2	+2

Na obniżenie ruchu na ul. Poznańskiej wpłynęło oddanie do użytkowania drogi ekspresowej S5, co z pewnością przełożyło się na obniżenie poziomu hałasu drogowego, jednak nadal ruch na drodze jest bardzo duży.

Warto wskazać, że droga wojewódzka nr 196, że zgodnie z art. 174 ust.2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska „emisje polegające na: (...) powodowaniu hałasu, powstające w związku z eksploatacją drogi (...), nie mogą z zastrzeżeniem ust. 3, spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający tym obiektem ma tytuł prawny”. Ta sama ustawa w art. 139 wskazuje, że „przestrzeganie wymagań ochrony środowiska związanych z eksploatacją dróg (...) zapewniają zarządzający tymi obiektami”. Zgodnie z § 11 ust 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 ze zm.) „Budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych, przy czym dopuszcza się wznoszenie budynków w

tym zasięgu pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwości poniżej poziomu ustalonego w tych przepisach bądź zwiększających odporność budynku na te zagrożenia i uciążliwości, jeżeli nie jest to sprzeczne z warunkami ustalonymi dla obszarów ograniczonego użytkowania, określonych w przepisach odrębnych.” Stąd w planie wskazano odsunięte linie zabudowy (na odległość od 10 do 17 m od linii rozgraniczających terenu), które są wiążące dla lokalizacji nowych budynków i rozbudowy zabudowy istniejącej. Odsunięcie zabudowy powoduje jej oddalenie od źródła hałasu. Kolejnym rozwiązaniem planu jest wprowadzenie zieleni izolacyjnej oraz terenów zabudowy usługowej częściowo „ekranujące” funkcje MN i MN-U chronione akustycznie. Ochronę akustyczną w środowisku w pasie między linią rozgraniczającą, a linią zabudowy można osiągnąć również poprzez zastosowanie pełnych ogrodzeń.

Dalszą poprawę komfortu akustycznego przy drodze wojewódzkiej może przynieść wymiana nawierzchni jezdni na „cichą” (do 5 dB), obniżenie prędkości pojazdów na drodze (do 3 dB), wprowadzenie ekranów akustycznych (kilka dB), wprowadzenie gęstych nasadzeń zieleni o charakterze izolacyjnym (do 0,4 db/m). Należy jednak wskazać, że z uwagi na bliskość zabudowy od drogi publicznej oraz istniejące elementy zagospodarowania takie jak bramy, furty od strony drogi lokalizacja ekranów może być znacznie utrudniona, a na wały ziemne brak miejsca. W istniejącej zabudowie mieszkaniowej narażonej na hałas poprawę warunków może przynieść zastosowanie rozwiązań akustyki budowlanej, w tym np. racjonalne rozmieszczenie pomieszczeń w budynkach (pomieszczenia mieszkalne z oknami w ścianach bocznych lub tylnych) oraz zastosowanie podwyższonej izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych w budynkach. W przypadku zabudowy mieszanej mieszkaniowo-usługowej korzystne byłoby lokalizowanie budynków usługowych od strony drogi, a dopiero w drugim rzędzie na tyłach zabudowy usługowej lokalizację budynków z funkcją mieszkaniową.

W projekcie planu wzdłuż ul. Poznańskiej na terenach 1U, 3MN, 1MN-U, 2MN-U i 3MN-U wprowadzono 10 metrowe pasy zieleni izolacyjnej. Teren zieleni urządzonej 2ZP wyznaczono również w pasie między linią kolejową i ul. Mostową, teren ten jest obsadzony szpalerem drzew. Zastosowanie zieleni, w szczególność zadrzewień i gęstej wielopoziomowej zieleni izolacyjnej wpływa na rozpraszanie i pochłanianie fal akustycznych. Wprowadzenie zieleni izolacyjnej może przynieść poprawę komfortu akustycznego od 0,2 do 0,4 dB/m, co przy 10-metrowym pasie pozwala uzyskać redukcję hałasu nawet o 4dB. Pasy zieleni nie są najskuteczniejszym sposobem obniżenia hałasu, ale skutkują ograniczeniem uczucia dokuczliwości hałasu poprzez zmniejszenie wysokich częstotliwości oraz prędkości narastania i spadku poziomu dźwięku.

Biorąc pod uwagę historycznie ukształtowaną zabudowę, obniżenie ruchu na ul. Poznańskiej (wynikające z budowy drogi S5) oraz wymieniony katalog rozwiązań, które mogą przynieść poprawę komfortu akustycznego przy drodze nie przewiduje się w planie zmiany przeznaczenie przedmiotowych terenów na takie, które nie wymagają zapewnienia komfortu akustycznego, poza wyznaczonymi terenami zabudowy usługowej. Biorąc pod uwagę wyżej wymienione możliwości zakłada się, że zastosowane rozwiązania umożliwią dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla terenów MN i MN-U.

Mniej rozpoznany źródłem hałasu na terenie opracowania jest linia kolejowa nr 357, która przebiega wzdłuż południowej granicy planu, częściowo na wysokim nasypie (w części wschodniej o wysokości nawet 8m). Najbliżej linii kolejowej usytuowany jest teren 2MN-U chroniony akustycznie, którego linie rozgraniczające stykają się z obszarem kolejowym, a tory usytuowane są w odległości od 5 do 10 m od linii rozgraniczającej. W projekcie planu dla tergo terenu założono odsunięcie linii zabudowy co najmniej na odległość 20 m od skrajnego toru. Teren 3MN-U oddzielony jest od linii ulicą i pasem zieleni (2ZP). Na linii kolejowej prowadzony jest ruch pasażerski, z nowoczesnym taborem i liczbą połączeń ok. 40 pociągów na dobę, co w skali roku daje natężenie ruchu poniżej 150 000 pociągów. Ze względu na niskie natężenie ruchu linia nie została zakwalifikowana do opracowania Strategicznych map hałasu dla odcinków linii kolejowych, po których przejeżdża ponad 30 000 pociągów rocznie opracowana w 2022 r. Brak zatem danych wskazujących szczegółowo poziom oddziaływania akustycznego linii na tereny położone w bezpośrednim otoczeniu. Z uwagi na bliskość przewiduje się jednak, że ponadnormatywne oddziaływanie linii sięga na teren 2MN-U. Z uwagi na

mały ruch pociągów i nowoczesny tabor nie przewiduje się w tym przypadku, że przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku będą większe niż 10dB. W programie ochrony środowiska przed hałasem dla linii kolejowych o natężeniu ruchu ponad 30 000 pociągów na rok znajdujących się na terenie województwa wielkopolskiego na lata 2014 – 2023 wskazano katalog działań w zakresie redukcji hałasu kolejowego i stopień skuteczności tych rozwiązań. Są to: remont i modernizacja torowiska (ok. 10dB), szlifowanie szyn (ok. 3 dB), amortyzatory szynowe (ok. 2 dB), oliwienie szyn (ok. 3dB), nowoczesny tabor (ok. 9 dB – już zastosowano!), modyfikacje układów hamulcowych (ok. 8 dB), ograniczenie prędkości (1-3 dB), ekran akustyczny (do kilku decybeli). Zatem istnieją skuteczne sposoby i metody dla ograniczenia hałasu kolejowego do poziomów dopuszczalnych, określonych w rozporządzeniu, dla obszarów objętych ochroną akustyczną położonych stycznie lub w sąsiedztwie linii kolejowej.

Istniejące źródła hałasu generują potrzebę wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń dla zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej na obszarze planu. Z uwagi na hałas lotniczy konieczne jest zastosowanie zasad akustyki budowlanej. W odniesieniu do hałasu drogowego i kolejowego należy zastosować rozwiązania organizacyjne, techniczne i technologiczne wpływające na obniżenie hałasu. Dla uzyskania komfortu akustycznego należy również stosować zasady lokalizacji nowej zabudowy i zieleni izolacyjnej określone w planie. Zastosowanie powyższych rozwiązań pozwoli zapewnić dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej na obszarze planu.

4.8 POLE ELEKTROMAGNETYCZNE

Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się występowania emisji pola elektromagnetycznego przekraczającego dopuszczalne poziomy dla terenów przeznaczonych pod zabudowę i miejsc dostępnych dla ludności, uregulowane rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, ze względu na brak istniejących i planowanych źródeł pola elektromagnetycznego. Istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna 15 kV nie stanowi źródła ponadnormatywnego pól elektromagnetycznych.

4.9 ZASOBY NATURALNE I DOBRA MATERIALNE

Do zasobów naturalnych należą elementy środowiska, które są wykorzystywane przez człowieka m.in. woda, flora, fauna, gleby itp.; oddziaływanie projektu planu na ww. elementy zostało opisane w poprzednich rozdziałach. Na obszarze objętym opracowaniem oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie występują tereny zidentyfikowane jako złoża zasobów naturalnych.

Ustalenia projektu planu miejscowego wpłyną pozytywnie na kształtowanie się dóbr materialnych, dzięki zapisom umożliwiającym lokalizację nowych budynków usługowych i zmian w zakresie linii zabudowy. Natomiast realizacji terenów zieleni urządzonej wzdłuż jeziora wpłynie pozytywnie na jakość życia mieszkańców.

4.10 ZABYTKI

Na terenie objętym planem nie ma zlokalizowanych obiektów podlegających ochronie konserwatorskiej.

Mając powyższe na uwadze, realizacja ustaleń projektu planu, nie będzie stanowiła przyczyny występowania negatywnego oddziaływania na elementy dziedzictwa kulturowego.

5. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI DOKUMENTU

Zastosowane rozwiązania przeciwdziałające, ograniczające i zapobiegające negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze:

w zakresie ochrony bioróżnorodności oraz ochrony zwierząt i roślin:

- ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej;
- zachowanie terenów wzdłuż jeziora jako niezabudowanych;

w zakresie ochrony zdrowia i ludzi:

- wyznaczenie terenów zieleni urządzonej (ZP);
- ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej;

w zakresie dziedzictwa kulturowego:

- nie ustala się rozwiązań przeciwdziałającym negatywnemu oddziaływaniu na środowisko z uwagi na brak obiektów polegających ochronie konserwatorskiej, w granicach planu;

w zakresie ochrony wód:

- ustalenie udziału powierzchni biologicznie czynnej;
- wyznaczenie terenu wód powierzchniowych śródlądowych na rysunku projektu planu;
- zaopatrzenie w wodę do celów bytowo-gospodarczych oraz przeciwpożarowych z sieci wodociągowej;
- zagospodarowania lub odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;

w zakresie ochrony powietrza, klimatu oraz środowiska akustycznego:

- ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej;
- wyznaczenie terenów zieleni urządzonej (ZP);
- ustalenie dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów MN, MN-U;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem: inwestycji celu publicznego;
- w przypadku wystąpienia przekroczenia standardów jakości środowiska nakaz zastosowania środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych zmniejszających poziom emisji, co najmniej do wartości dopuszczalnych, w tym w szczególności dopuszcza się: ekrany akustyczne, zieleń izolacyjną;

w zakresie ochrony powietrza ziemi i krajobrazu:

- ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej;
- precyzyjne ustalenia planu dotyczące kształtowania nowej zabudowy, w tym m.in. określenie linii zabudowy, gabarytów nowej zabudowy, wysokości i bryły budynków,
- dopuszczenie zagospodarowania mas ziemnych powstałych podczas prowadzenia robót budowlanych na działce budowlanej lub ich wywóz zgodnie z przepisami odrębnymi.

6. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE DOKUMENTU

Rozwiązaniem alternatywnym dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są zapisy obowiązującego miejscowego planu wsi Rosnówko i części wsi Chomęcice w rejonie Jeziora Chomęcickiego – etap I – Uchwała Rady Gminy Komorniki Nr XXII/199/2012 z dnia 15 maja 2012 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 czerwca 2012 r., poz. 2897).

Projekt planu nie wyznacza nowych terenów do zabudowy. W projekcie planu wprowadza się funkcję usługową oraz mieszkaniową jednorodzinną lub usługową wzdłuż ul. Poznańskiej. Tereny te w obecnie obowiązującym planie pełnią funkcję zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług. Zmiany nastąpiły również w kształtowaniu linii zabudowy, co umożliwi zagospodarowanie większej ilości terenu w ramach uzupełniania istniejącej zabudowy.

Zakłada się, że wprowadzenie powyższych zmian nie generuje znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, zatem w tym przypadku brak uzasadnienia dla rozważania innych wariantów alternatywnych.

7. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

W przypadku niniejszego planu nie zachodzi transgraniczne oddziaływanie na środowisko, z uwagi na położenie obszaru w środkowej części województwa wielkopolskiego, w środkowo-zachodniej Polsce, w znacznym oddaleniu od granic państw sąsiednich. Na badanym terenie nie są planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko (z wyłączeniem przedsięwzięć inwestycji celu publicznego), w związku z czym oddziaływanie planowanych przedsięwzięć powinno być ograniczone do terenu działek, na których będą zlokalizowane.

8. METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Przy realizacji określonych w planie inwestycji nie przewiduje się występowania znaczącego wpływu na środowisko, zatem dla planowanego użytkowania terenów nie przewiduje się potrzeby prowadzenia indywidualnego monitoringu środowiska.

Monitoring środowiska dla skumulowanego oddziaływania dokumentów planistycznych (studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego) może być prowadzony dla całego obszaru gminy w zakresie oceny wskaźników dotyczących:

- zmian powierzchniowych: powierzchnia gminy objęta miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, powierzchnia terenów nowo zabudowanych, powierzchnia lasów, długość wybudowanych dróg, ścieżek rowerowych, sieci wodociągowej i kanalizacyjnej,
- skuteczności działań w zakresie ochrony środowiska: procentu mieszkań podłączonych do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej, ilości odpadów wytworzonych przez 1 mieszkańca w ciągu roku, ilości odpadów przekazanych na składowisko odpadów, ilości odpadów zebranych selektywnie, źródeł zaopatrzenia budynków w ciepło, zasięgu terenów narażonych na ponadnormatywny hałas.

Powyższe analizy należy prowadzić w oparciu o dane uzyskane z państwowego monitoringu środowiska oraz GUS. Proponuje się przeprowadzenie monitoringu środowiska dla skumulowanego oddziaływania dokumentów planistycznych z częstotliwością raz na 5 lat.

W związku z dopuszczeniem planie możliwości realizacji indywidualnych rozwiązań w zakresie gospodarki ściekowej zasadne jest monitorowanie takich instalacji poprzez przeprowadzanie np. okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwości ich opróżniania, stąd rekomenduje się przeprowadzanie okresowych kontroli częstotliwości i sposobu opróżniania zbiorników bezodpływowych z częstotliwością raz na 5 lat.

9. STRESZCZENIE

- 1) Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, sporządzonego zgodnie z Uchwałą nr LXXIX/683/2023 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Rosnówko w rejonie ulic: Poznańskiej, Krętej i Mostowej.
- 2) Celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie przewidywanego wpływu zastosowanych rozwiązań planistycznych zawartych w miejscowym planie na środowisko naturalne. Sporządzając niemniejszą prognozę oddziaływania na środowisko wykorzystano metodę opisową, metodę prezentacji graficznej, metodę dokumentacji fotograficznej oraz studia

literaturowe. W celu stworzenia niniejszej prognozy korzystano z materiałów wtórnych publikowanych oraz materiałów pierwotnych.

- 3) Teren opracowania objęty jest obecnie obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego wsi Rosnówko i części wsi Chomęcice w rejonie Jeziora Chomęckiego – etap I – Uchwała Rady Gminy Komorniki Nr XXII/199/2012 z dnia 15 maja 2012 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 czerwca 2012 r., poz. 2897).
- 4) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza następujące funkcje: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług, usług, usług lub obsługi komunikacji, zieleni urządzonej, wód powierzchniowych śródlądowych, drogi publiczne, teren komunikacji wewnętrznej i teren komunikacji pieszej.
- 5) Projekt planu uwzględnia wnioski oraz nie narusza zapisów zawartych w strategicznych dokumentach sporządzonych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.
- 6) Według regionalizacji fizyczno-geograficznej Polski opracowanej przez Jerzego Kondrackiego obszar objęty projektem planu położony jest w: megaregionie – Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincji – Niż Środkowoeuropejski, podprowincji – Pojezierza Południowo bałtyckiego, makroregionie Pojezierze Wielkopolskiej oraz w mezoregionie – Wysoczyzna Grodziska oraz Poznańskim Przełomie Warty.
- 7) Na obszarze opracowania występują: piaski lodowcowe na glinach zwałowych, gliny zwałowe, piaski i namuły piaszczyste den dolinnych, piaski i żwiry wodnolodowcowe dolne, wody powierzchniowe.
- 8) W granicach obszaru opracowania, większość gruntów widnieje w ewidencji jako B, Bi. Tereny niezabudowane w większość stanowią grunty klasy IV-V, nie są one wykorzystywane rolniczo. W północnej części obszaru objętego planem, wzdłuż granicy jeziora znajdują się tereny łąk.
- 9) Obszar opracowania położony jest poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.
- 10) Obszar opracowania położony jest w granicach zlewni rzecznej JZWP Warta do Młyniska do Kopli (RW60001218573), jego potencjał ekologiczny określono jako słaby, a stan chemiczny poniżej dobrego. Ogólną ocenę stanu wód określono jako zły.
- 11) Obszar opracowania w całości znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 144 „Dolina Kopalna Wielkopolska”. Obszar opracowania położony jest w granicach Jednolitych Części Wód Podziemnych Nr 60 (Kod GW600060), w regionie wodnym Warty, w dorzeczu Odry. W 2020 r. przeprowadzono ocenę stanu chemicznego i ilościowego jednolitych części wód podziemnych. W obydwu przypadkach stan JCWPd 60 oceniono jako dobry.
- 12) Obszar opracowania położony jest w Otulinie Wielkopolskiego Parku Narodowego. Graniczy z Obszarami Natura 2000 „Ostoja Wielkopolska” oraz „Ostoja Rogalińska”.
- 13) Inwentaryzacja zieleni dla przedmiotowego terenu wykazała, iż występująca szata roślinna nie wyróżnia się występowaniem rzadkich, wiekowych czy zagrożonych gatunków drzew i krzewów.
- 14) Według podziału na regiony klimatyczne Polski wg. A. Wosia (1993), obszar Gmina, w której położony jest obszar opracowania znajduje się w regionie XV – Środkowowielkopolski. W tym regionie zauważalna jest bardzo duża roczna liczba dni z pogodą bardzo ciepłą, pochmurną, bez opadu.
- 15) Według Rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023, opublikowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, dla strefy wielkopolskiej większość stężeń zanieczyszczeń wyznaczonej strefy nie przekracza odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub docelowych. Normy przekracza wysokość stężenia zanieczyszczeniem Benzo(a)pirenem, którego wysokość została zakwalifikowana do klasy C. Na obszarze objętym projektem planu do emitatorów zanieczyszczeń powietrza należą urządzenia grzewcze znajdujące się w gospodarstwach domowych, pojazdy i inne urządzenia spalające paliwa oraz maszyny związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- 16) Teren objęty projektem przylega do ul. Poznańskiej i narażony jest na ponadnormatywny hałas ze strony ww. drogi i potencjalnie narażony na hałas.
- 17) Ocenę poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Na terenie obszaru planu brak źródeł

- wytwarzające pola elektromagnetyczne jak: stacje i linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia, obiekty radiokomunikacyjne, stacje bazowe telefonii komórkowej, obiekty radiolokacyjne.
- 18) Brak realizacji niniejszego dokumentu nie wpłynie na zmianę stanu środowiska na przedmiotowym obszarze, ze względu na obowiązujący plan miejscowy.
 - 19) Do istotnych problemów ochrony środowiska na terenie objętym opracowaniem można wskazać: ponadnormatywny hałas, ochronę krajobrazu i przyrody.
 - 20) Projekt planu jest powiązany ze strategicznymi dokumentami sporządzanymi na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.
 - 21) Zapisy zawarte w projekcie planu dot. wyznaczeniu terenów zieleni urządzonej oraz ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, zabezpieczą równowagę przyrodniczą obszaru i przyczynią się do zachowania różnorodności biologicznej.
 - 22) W związku z realizacją ustaleń zawartych w projekcie planu nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania projektowanego przeznaczenia na ludzi. Przyjęte w projekcie planu rozwiązania stwarzają bezpieczne warunki dla zamieszkania, rekreacji i prowadzenia działalności gospodarczej przez ludzi w obszarze planu.
 - 23) Ochronie fauny i flory sprzyja określenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej dla terenów przeznaczonych pod zabudowę, zachowanie terenów lasu, wyznaczenie terenów zieleni urządzonej. Ustalenia projektu planu zmieniają funkcję terenów przeznaczonych obecnie pod zabudowę, nie generują nowych zagrożeń dla obszarów chronionych, nie wpływają negatywnie na cele ochrony obszarów chronionych, ich integralność oraz powiązania z innymi obszarami.
 - 24) Projekt planu zakłada: zaopatrzenie w wodę do celów bytowo-gospodarczych oraz przeciwpożarowych z sieci wodociągowej. Wskazuje odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu budowy sieci dopuszcza się odprowadzenie ścieków do zbiorników bezodpływowych. Wskazuje zagospodarowanie lub odprowadzenie wód opadowych lub roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem: lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody, stosowania rozwiązań opóźniających spływ wód opadowych. Projekt planu nakazuje zachowanie istniejącego systemu melioracyjnego, z dopuszczeniem przebudowy i rozbudowy, zgodnie z przepisami odrębnymi. Zapisy planu chronią wody przed zanieczyszczeniem i nie generują zagrożeń związanych z nieosiągnięciem celów środowiskowych.
 - 25) W zakresie ochrony powietrza w projekcie planu nakazano stosowanie ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (uchwała antysmogowa), zakaz stosowania pieców i trzonów kuchennych na paliwa stałe dla nowych budynków, zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu poszczególnych terenów i nakaz zastosowania środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych zmniejszających poziom emisji, co najmniej do wartości dopuszczalnych, dopuszczenie zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii. Zapisy planu sprzyjają ochronie powietrza na terenie planu i w sąsiedztwie.
 - 26) Zapisy planu należy chronić krajobraz wsi pod względem zachowania skali i proporcji zabudowy.
 - 27) Zakłada się, że realizacja zapisów planu, może nieznacznie wpłynąć na pogorszenie się klimatu lokalnego. Przy wprowadzeniu odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej nie przewiduje się negatywnego wpływu na obszary sąsiednie i tereny. W obszarze planu istnieją źródła hałasu komunikacyjnego, które zostały uwzględnione w projektowanym dokumencie, a zastosowane w projekcie planu zapisy oraz zaproponowane w prognozie rozwiązania techniczne i organizacyjne pozwalają na spełnienie wymogów w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla obszarów chronionych akustycznie związanych z zabudową mieszkaniową jednorodzinną i mieszkaniowo-usługową.
 - 28) Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się występowania emisji pola elektromagnetycznego przekraczającego dopuszczalne poziomy dla terenów przeznaczonych pod zabudowę i miejsc dostępnych dla ludności, uregulowane rozporządzeniem Ministra Zdrowia z

dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

- 29) Ustalenia projektu planu miejscowego wpłyną pozytywnie na ochronę zasobów naturalnych i kształtowanie się dóbr materialnych.
- 30) W projekcie planu nie występują obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków.
- 31) W projekcie wprowadzono szereg ustaleń, które mają na celu przeciwdziałające, ograniczające i zapobiegające negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze. Nie wprowadzono ustaleń w zakresie kompensacji przyrodniczej.
- 32) Rozwiązaniem alternatywnym dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są zapisy obowiązującego miejscowego planu wsi Rosnówko i części wsi Chomęcice w rejonie Jeziora Chomęckiego – etap I – Uchwała Rady Gminy Komorniki Nr XXII/199/2012 z dnia 15 maja 2012 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 czerwca 2012 r., poz. 2897).
- 33) W przypadku niniejszego planu nie zachodzi transgraniczne oddziaływanie na środowisko, z uwagi na położenie obszaru w środkowej części województwa wielkopolskiego, w środkowo-zachodniej Polsce, w znacznym oddaleniu od granic państw sąsiednich.
- 34) Monitoring środowiska dla skumulowanego oddziaływania dokumentów planistycznych (studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego) może być prowadzony dla całego obszaru gminy z częstotliwością raz na 5 lat w zakresie oceny wskaźników dotyczących: - zmian powierzchniowych: powierzchnia gminy objęta miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, powierzchnia terenów nowo zabudowanych, powierzchnia lasów, długość wybudowanych dróg, ścieżek rowerowych, sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, - skuteczności działań w zakresie ochrony środowiska: procentu mieszkań podłączonych do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej, ilości odpadów wytworzonych przez 1 mieszkańca w ciągu roku, ilości odpadów przekazanych na składowisko odpadów, ilości odpadów zebranych selektywnie, źródeł zaopatrzenia budynków w ciepło, zasięgu terenów narażonych na ponadnormatywny hałas. Na obszarze opracowania planu rekomenduje się przeprowadzanie okresowych kontroli częstotliwości i sposobu opróżniania zbiorników bezodpływowych z częstotliwością raz na 5 lat.